FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 10.12.2010
KOM(2010) 733 lopullinen

2010/0353 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

maataloustuotteiden laatujärjestelmistä

SEK(2010) 1524 lopull.
SEK(2010) 1525 lopull.

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Laatupaketti sisältää joukon johdonmukaiseen maataloustuotteiden laatupolitiikkaan tähtääviä ehdotuksia. Laatupolitiikan tavoitteena on auttaa viljelijöitä välittämään parempaa tietoa maataloustuotteiden laadusta, ominaispiirteistä ja ominaisuuksista ja taata asianmukainen kuluttajavalistus. Laatupakettiin sisältyvät seuraavat asiakirjat:

– ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden laatujärjestelmistä [KOM(2010) XXXX],

– ehdotus asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä) muuttamisesta maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevien vaatimusten osalta [KOM(2010) XXXX],

– EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmia koskevista parhaista käytännöistä [K(2010) XXXX], ja

– suuntaviivat suojatun alkuperänimityksen (SAN) tai suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) saaneita tuotteita ainesosina sisältävien elintarvikkeiden merkinnöistä [K(2010) XXXX].

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Politiikan uudistus, maailmanlaajuistuminen, neuvotteluvoiman keskittyminen vähittäismyyntialalla ja taloustilanne ovat aiheuttaneet viljelijöille ja maataloustuottajille kilpailupaineita. Samaan aikaan kuluttajat haluavat entistä enemmän aitoja tuotteita, jotka on tuotettu erityisillä ja perinteisillä menetelmillä. Tähän kysyntään vastattaessa Euroopan unionin maataloustuotannon moninaisuus ja laatu olisi hyödynnettävä unionin viljelijöiden merkittävänä voimavarana ja kilpailuetuna.

Jotta kuluttajat kuitenkin saisivat asianmukaista tietoa maataloustuotteen ominaispiirteistä ja tuotannon ominaisuuksista, tuotemerkintöjen on oltava tarkkoja ja luotettavia. Maataloustuotteiden laatupolitiikan keskeinen tekijä Euroopan unionissa on antaa tuottajille sopivat välineet, joilla ostajille ja kuluttajille voidaan välittää tietoa tuotteen ominaispiirteistä ja tuotannon ominaisuuksista ja suojata heitä epäreiluilta kauppatavoilta.

Suurin osa näistä välineistä on jo olemassa Euroopan unionin tasolla. Analyysien ja sidosryhmien kanssa käytyjen keskustelujen perusteella niitä on vain mahdollisesti parannettava, yksinkertaistettava ja johdonmukaistettava. Laatupaketin tarkoituksena on parantaa unionin lainsäädäntöä laatuasioissa sekä kansallisten ja yksityisten laadunvarmennusjärjestelmien toiminnassa, jotta järjestelmät olisivat yksinkertaisempia, läpinäkyvämpiä ja helpommin ymmärrettäviä, mukautettavissa innovaatioihin ja vähemmän hankalia tuottajien ja hallinnon kannalta.

1.2. Yleinen tausta

Maataloustuotteiden laatupolitiikka Euroopan unionissa on 1990-luvulta yhdistetty tiiviisti kolmeen unionin järjestelmään, jotka liittyvät suojattuihin alkuperänimityksiin ja suojattuihin maantieteellisiin merkintöihin, luonnonmukaiseen tuotantoon sekä aitoihin perinteisiin tuotteisiin. Näiden lisäksi unionin kaupan pitämisen vaatimukset ovat tarjonneet oikeudellisen kehyksen reilulle kilpailulle ja markkinoiden moitteettomalle toiminnalle yhteisen maatalouspolitiikan alusta asti. Unionin vaatimusten ja järjestelmien rinnalle on viimeisten kymmenen vuoden aikana ilmestynyt useita yksityisen sektorin laadunvarmennusjärjestelmiä, joilla pyritään takaamaan kuluttajille lisäarvoa tuovat ominaispiirteet ja ominaisuudet ja vähimmäisvaatimusten täyttyminen laadun varmistusta koskevilla todistuksilla.

Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen järjestelmän uudelleenlaadinnan yhteydessä vuonna 2006 komissio sitoutui tarkastelemaan uudelleen asetuksen toimintaa ja sen kehittämistä tulevaisuudessa[1].

Vuonna 2007 järjestettiin elintarvikkeiden laatusertifioinnista ja maataloustuotteiden arvon lisäämisestä eri laatujärjestelmät kattanut laaja konferenssi ”Food quality certification – adding value to farm produce”. Konferenssin jälkeen julkaistiin vuonna 2008 Vihreä kirja maataloustuotteiden laadusta[2], joka kirvoitti yksityiskohtaisia vastauksia yli 560 sidosryhmältä ja jonka perusteella annettiin vuonna 2009 tiedonanto maataloustuotteiden laatupolitiikasta[3]. Siinä vahvistettiin seuraavat strategiset suuntaviivat:

– parannetaan maataloustuotteiden ominaisuuksista käytävää tiedonvaihtoa viljelijöiden, ostajien ja kuluttajien välillä

– parannetaan maataloustuotteiden laatua koskevien Euroopan unionin toimintapoliittisten välineiden yhtenäisyyttä ja

– tehdään eri järjestelmien sekä merkinnöissä esiintyvien ilmaisujen ymmärtämisestä ja käytöstä helpompaa viljelijöille, tuottajille ja kuluttajille.

1.3. Nykyisin voimassa olevat säännökset

Euroopan unionin lainsäädännössä säädetään maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojasta. Euroopan unionissa otettiin vuonna 1992 käyttöön yhdenmukainen sääntelyjärjestelmä[4] sellaisten maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden arvokkaiden nimien rekisteröimiseksi, joita taitotiedostaan tunnetut tuottajat tuottavat tietyllä maantieteellisellä alueella eritelmän mukaisesti.

---

1 Lisäys ehdotukseen pöytäkirjaksi, 20.3.2006 pidetty Euroopan unionin neuvoston 2720. istunto (maatalous ja kalastus) (7702/06 ADD1).

2 KOM(2008) 641, 15.10.2008.

3 KOM(2009) 234, 28.5.2009.

4 Neuvoston asetus (EY) N:o 510/2006 maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta (EUVL L 93, 31.3.2006, 12), joka kumoaa ja korvaa asetuksen (ETY) N:o 2081/92. Maantieteellisten merkintöjen järjestelmät on vahvistettu myös viinialalla sekä tislatuille alkoholijuomille ja maustetuille viineille.

Lisäksi vuonna 1992 otettiin aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmässä käyttöön nimirekisteri[5] perinneruuille, jotka ovat joko sisällöltään tai käytetyn tuotantomenetelmän perusteella perinteellisiä.

Kaupan pitämisen vaatimuksista on paljon pääasiassa alakohtaista lainsäädäntöä, sekä neuvoston että komission antamia asetuksia ja direktiivejä.

Tämän lisäksi kaupan pitämisen vaatimusten osana säännellyillä vapaaehtoisilla laatuilmaisuilla taataan, ettei lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä taikka tuotannon tai jalostuksen ominaisuuksia kuvaavia ilmaisuja käytetä markkinoilla väärin vaan kuluttajat voivat luottaa niihin arvioidessaan tuotteen laatua.

1.4. Johdonmukaisuus suhteessa muuhun politiikkaan

Maataloustuotteiden laatupolitiikka on osa yhteistä maatalouspolitiikkaa. Jokin aika sitten komissio antoi maatalouspolitiikan vuoden 2013 jälkeisestä tulevaisuudesta tiedonannon[6], jossa eritellään useita keskeisiä haasteita. Näihin kuuluvat monipuolisen maataloustoiminnan säilyttäminen maaseutualueilla ja kilpailukyvyn parantaminen, joihin vaikutetaan maataloustuotteiden laatupolitiikalla. Politiikka vastaa myös Eurooppa 2020 -tiedonannossa[7] vahvistettuja prioriteetteja, erityisesti kilpailukykyisemmän talouden edistämispyrkimystä, sillä laatupolitiikka kuuluu EU:n maatalouden kilpailukyvyn lippulaivoihin.

Tämä ehdotus liittyy kuluttajansuoja- ja kuluttajavalistuspolitiikkaan, sisämarkkinoihin ja kilpailupolitiikkaan sekä ulkomaankauppapolitiikkaan ja on johdonmukainen niiden kanssa.

2. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

2.1. Kuulemiset

Tässä yhteydessä on kuultu laajasti sidosryhmiä. Pääasialliset kuulemiskanavat olivat maataloustuotteiden laadun neuvoa-antava ryhmä ja Vihreällä kirjalla käynnistetty kuuleminen[8], joka huipentui puheenjohtajamaa Tšekin järjestämään korkean tason konferenssiin maaliskuussa 2009. Ministerineuvosto hyväksyi päätelmät[9] tiedonannosta kokouksessaan kesäkuussa 2009. Euroopan parlamentti antoi maaliskuussa 2010 päätöslauselman ”Maataloustuotteiden laatupolitiikka: mitä strategiaa olisi noudatettava?”[10]. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa tammikuussa 2010[11] ja alueiden komitea helmikuussa 2010[12].

---

5 Neuvoston asetus (EY) N:o 509/2006, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2006, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi (EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1–11).

6 KOM(2010) 672 lopullinen, 18.11.2010.

7 KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

8 Ajalla 15.10.2008– 31.12.2008.

9 http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf

10 http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=EN&ring=A7-2010-0029

11 http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=EN

2.2. Kuulemisten tärkeimmät tulokset

Sidosryhmät kannattivat yleisesti vuoden 2009 tiedonannossa esitettyjä suuntaviivoja. Keskeisimpiä mielipiteitä olivat seuraavat:

– Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen järjestelmien yksinkertaistamiseksi ei kannatettu näiden kahden välineen (eli ”suojatun alkuperänimityksen” ja ”suojatun maantieteellisen merkinnän”) sulauttamista toisiinsa. Suurin osa sidosryhmistä viini- ja alkoholialaa lukuun ottamatta suhtautui positiivisesti viinin, väkevien juomien, maustettujen viinien sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden nykyisten järjestelmien sulauttamiseen. Komissiolta toivottiin järjestelmien yksinkertaistamisen, selkiyttämisen ja virtaviivaistamisen jatkamista sekä alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen kansainvälisen tunnettavuuden lisäämistä.

– Sidosryhmät kannattivat aitojen perinteisten tuotteiden kohdalla lähes yksimielisesti APT-järjestelmän jatkamista ja korostivat sen mahdollisuuksia ja merkitystä maantieteellisten merkintöjen järjestelmän ulkopuolelle jäävien perinteisten tuotteiden tuottajille. Jotkut toivoivat järjestelmän virtaviivaistamista ja yksinkertaistamista erityisesti siten, ettei nimien rekisteröinti ilman niiden varaamista enää olisi mahdollista. Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen piiriin kuuluvien tuotteiden tuottajia edustavat sidosryhmät ehdottivat, että järjestelmä voisi toimia kanavana tällaisille tuotteille erityisesti silloin, kun niitä käytetään ruokaohjeissa.

– Sidosryhmät pitivät pääsääntöisesti hyvänä kaupan pitämisen vaatimusten yksinkertaistamista, tuotantopaikasta kertovia merkintöjä sekä uusien vapaaehtoisten laatuilmaisujen kehittämistä.

– Lisäksi otettiin esiin tarve ottaa huomioon sellaisten pientuottajien tarpeet, joille unionin alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen järjestelmät ovat liian vaativia.

2.3. Vaikutustenarviointi

Vuonna 2009 annetun tiedonannon ja sen saaman vastaanoton perusteella laadittiin kolme vaikutustenarviointia tiedonannossa esitettyjen vaihtoehtojen tarkastelemiseksi. Näihin kuuluivat alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät sekä aidot perinteiset tuotteet.

Maantieteellisten merkintöjen osalta tarkastelussa nousi esille vahvat perustelut soveltaa unionin tasoista maantieteellisten merkintöjen järjestelmää ja hylätä Euroopan unionin järjestelmälle hahmotellut vaihtoehdot niiden heikon tehon ja vaikuttavuuden vuoksi (näitä muita vaihtoehtoja olivat muun muassa alan yhteis- ja itsesääntely, toimien jättäminen toteuttamatta Euroopan unionin tasolla, suoja kansainvälisen Lissabonin sopimuksen[13] kautta, järjestelmän korvaaminen

---

12 http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cdr\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=EN

13 Alkuperänimitysten suojaa ja niiden kansainvälistä rekisteröintiä koskeva Lissabonin sopimus (1958).

kansallisten maantieteellisten merkintöjen ilmoitusjärjestelmällä ja suoja unionin nykyisen yhteisömerkin kautta). Vaikutustenarvioinnissa todettiin, että yksinkertaistamiselle ja täytäntöönpanon helpottamiselle on tuntuvat perusteet ja että tavoitteeseen päästäisiin sulauttamalla maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden järjestelmä alkoholijuoma-alan järjestelmien kanssa säilyttäen samalla kunkin järjestelmän erityispiirteet. Vaikutustenarvioinnissa kuitenkin todettiin, että tietyt sidosryhmät vastustavat tätä vaihtoehtoa.

Hintatietoja tarkasteltaessa todettiin, että suojatun alkuperänimityksen (SAN) ja suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) saaneet tuotteet toivat tuottajalle suuremmat tulot kuin tuotteet, joilla ei ole näitä merkintöjä, ja SAN-tuotteiden hinnat ovat SMM-tuotteiden hintoja korkeammat. Myytyjen SAN- ja SMM-merkintöjä saaneiden maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kokonaisarvo on 14,2 miljardia euroa vuoden 1997 tukkumyyntihintoina ja arviolta 21 miljardia euroa kuluttajahintoina. Sisämarkkinoilla SAN- ja SMM-tuotteista 18,4 prosenttia pidetään kaupan tuottajajäsenvaltion ulkopuolella.

Vaikutustenarvioinnissa havaittiin, että suojattujen alkuperänimitysten (SAN) ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen (SMM) sulauttaminen vähentäisi lisäarvoa, jota SAN-nimisuoja on tuonut. Ympäristövaikutusten osalta tutkimuksissa todettiin, että jotkut SAN- ja SMM-tuotteet tuotetaan muilla kuin voimaperäisillä tuotantomenetelmillä, joilla on suuri ympäristöarvo. Nämä SAN- ja SMM-tuotteet antavat taloudellista perustaa julkisille ympäristöhyödykkeille. Tarkasteltavina olleissa vaihtoehdoissa tuottajat voivat soveltuvin osin esittää ympäristön vaatimusten huomioon ottamista.

Aitojen perinteisten tuotteiden (APT) kohdalla tarkasteltiin seuraavia kolmea vaihtoehtoa: ilmaisun ’perinteinen’ ottaminen käyttöön vapaaehtoisena laatuilmaisuna ja nykyisen järjestelmän lakkauttaminen, ei toimia EU:n tasolla ja nykyisen järjestelmän yksinkertaistaminen (sallimalla rekisteröinti ainoastaan siten, että nimi samalla varataan). Jos APT-järjestelmä lakkautettaisiin, suojatut nimet menettäisivät vaikutustenarvioinnin mukaan EU:n tasolla suojatusta nimestä saadut taloudelliset ja sosiaaliset edut, joten sekä sidosryhmät että EU:n lainsäätäjät eivät pitäneet tätä hyväksyttävänä. Lisäksi vaihtoehto, jossa nimet saavat koko sisämarkkinat kattavan suojan, voidaan toteuttaa tehokkaasti vain unionin tasolla. Nykyisen aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmän vähäisen käytön vuoksi tarkasteltavia tietoja oli vähän. Tapaustutkimusten ja selvitysten mukaan järjestelmällä on positiivisia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia, joihin kuuluvat muun muassa perinteisten tuotantomenetelmien säilyminen, hygieniasäännöistä poikkeamisen mahdollisuus perinteisten menetelmien osalta ja APT-rekisteröinnin lisäarvoa tuovat taloudelliset edut.

Järjestelmän lakkauttamisella ei olisi juurikaan taloudellisesta eikä sosiaalista merkitystä suojaamattomille nimille, jotka voitaisiin suojata kansallisilla tai alueellisilla järjestelmillä; useat kansalliset järjestelmät toimivat jo tässä suhteessa hyvin. Unionin tason toimia on tässä tapauksessa vaikea perustella toissijaisuusperiaatteen kannalta.

Sosiaaliselta kannalta SAN-, SMM- ja APT-nimitysten katsottiin edistävän perinteisten tuotantotapojen jatkamista, mistä hyötyvät sekä tuottajat että kuluttajat.

Maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmien vaikutustenarvioinneista kuitenkin kävi selvästi ilmi, että nämä järjestelmät ovat houkuttaneet mukaan hyvin vähän **pientuottajia**, vaikka pientuottajiin juuri usein liittyy mielikuva käsityötuotteesta, perinteisistä menetelmistä ja paikallisesta kaupan pitämisestä. Euroopan unionin järjestelmiä pidetään kuitenkin hankalina, sillä niihin liittyminen on työlästä, tarkastukset ovat kalliita ja eritelmän noudattamisvaatimus on rajoittava. Tämän vuoksi tutkitaan vielä, minkälaisia ongelmia pientuottajille aiheutuu unionin laatujärjestelmiin osallistumisesta. Tarkastelun tulosten perusteella komissio voi ehdottaa tarvittavia jatkotoimia.

Kaupan pitämisen vaatimusten osalta tehtiin jo vaikutustenarviointia vuoden 2009 tiedonannon yhteydessä, mutta tarvittaessa tätä arviointia jatketaan esitettäessä ala- ja tuotekohtaisista kaupan pitämisen vaatimuksista ehdotuksia delegoiduilla säädöksillä, joiden oikeudellinen kehys saadaan mukauttamalla asetus (EY) N:o 1234/2007 Lissabonin sopimukseen.

Vaikutustenarviointien tekstit ovat luettavissa verkkosivulta

http://ec.europa.eu/ agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1. Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Kaikki maataloustuotteiden laatujärjestelmät kattavassa asetuksessa on kolme toisiaan täydentävää järjestelmää (alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, aidot perinteiset tuotteet ja vapaaehtoiset laatuilmaisut) yhdessä sääntelyrakenteessa, jota valvoo yksi laatupolitiikkakomitea. Kaupan pitämisen vaatimuksista annetaan erillinen asetus.

3.1.1. Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, jotka eivät kuitenkaan koske viinejä, maustettuja viinejä eikä väkeviä juomia

Ehdotuksessa säilytetään maataloustuotteita ja elintarvikkeita koskeva järjestelmä ja lujitetaan sitä, mutta viinien, väkevien juomien ja maustettujen viinien maantieteellisten merkintöjen järjestelmää ei yhdennetä tähän järjestelmään. Koska viinejä ja väkeviä juomia koskevaa lainsäädäntöä on uudistettu vasta hiljattain, nämä järjestelmät olisi säilytettävä erillisinä. Asiaa voidaan tarkastella uudelleen myöhemmin. Siihen asti maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden järjestelmän sääntöjä lähennetään mahdollisuuksien mukaan viinejä koskeviin sääntöihin.

Tärkeimmät keinot järjestelmän lujittamiseksi ja yksinkertaistamiseksi ovat seuraavat:

– nimien rekisteröintiä hakevien ryhmien[14] aseman ja tehtävien määrittäminen seurannassa, myynninedistämisessä ja tiedotuksessa,

[14] Samaa tuotetta käsittelevistä tuottajista tai jalostajista koostuva järjestö sen oikeudellisesta muodosta tai kokoonpanosta riippumatta.

– rekisteröityjen nimien ja yhteisten unionin tunnusten suojan tason lisääminen ja selkiyttäminen,

– nimien rekisteröintimenettelyn lyhentäminen,

– jäsenvaltioiden ja rekisteröintiä hakevien ryhmien aseman selkiyttäminen rekisteröinnin hakemisessa rekisteröityjen nimien suojan täytäntöönpanon valvonnassa kaikkialla Euroopan unionissa, ja

– alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen määritelmien sovittaminen paremmin yhteen kansainvälisen käytön kanssa.

Ehdotuksessa nykyistä alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen rekisteröintiprosessia virtaviivaistetaan lyhentämällä siihen kuluvaa aikaa. Lisäksi siinä selkiytetään tiettyjä oikeudellisia näkökohtia ja yhdenmukaistetaan terminologiaa viinien maantieteellisistä merkinnöistä hiljattain annetun lainsäädännön kanssa. Ehdotukseen sisältyvät myös yhteiset vähimmäissäännöt virallisista tarkastuksista sen takaamiseksi, että tuote on eritelmän mukainen ja merkinnät myytäessä asianmukaisia. Asetuksen soveltamisala säilyy ennallaan (ihmisravinnoksi tarkoitetut maataloustuotteet ja tietyt muut tuotteet), mutta lisäksi mukaan otetaan tumma suklaa.

3.1.2. Aidot perinteiset tuotteet

Ehdotuksessa säilytetään mahdollisuus varata aidon perinteisen tuotteen nimet koko Euroopan unionissa, mutta nimeä ei enää voi varata ilman rekisteröintiä. Perinteisten tuotteiden mainostaminen ilman tuotesuojaa hoituu parhaiten kansallisella (tai alueellisella) tasolla, eivätkä Euroopan unionin toimet tässä ole perusteltuja. Euroopan unionin uudistettua aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmää yksinkertaistetaan (rekisteröintiprosessin virtaviivaistaminen siihen kuluvaa aikaa lyhentämällä ja menettelyjen yhdenmukaistaminen SAN/SMM-menettelyjen kanssa) ja kohdennetaan paremmin monilta osin: järjestelmän uskottavuuden lisäämiseksi perinteellisyyden edellytykseksi asetetaan nyt 50 vuotta (ennen 25 vuotta), järjestelmä rajoitetaan koskemaan valmisaterioita ja jalostettuja tuotteita ja määritelmiin ja menettelyyn liittyviä vaatimuksia yksinkertaistetaan huomattavasti, jotta järjestelmä olisi helpommin ymmärrettävä.

3.1.3. Vapaaehtoiset laatuilmaisut

Nykyiseen asetukseen ehdotetaan lisättäväksi vapaaehtoiset laatuilmaisut, joilla on laatujärjestelmien kanssa yhteistä se, että ne ovat vapaaehtoisia ja niiden tarkoituksena on auttaa viljelijöitä tuomaan markkinoilla esiin tuotteelle lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä ja ominaisuuksia. Vapaaehtoisia laatuilmaisuja ei muuteta sisällöllisesti vaan ne mukautetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen lainsäädäntökehykseen.

Jatkotutkimuksella selvitetään, minkälaisia vaikeuksia vuoristoalueiden tuottajilla on merkitä tuotteitansa markkinoilla. Tarkastelun tulosten perusteella komissio voi ehdottaa tarvittavia jatkotoimia.

3.1.4. Kaupan pitämisen vaatimukset

Maatalouden laatupolitiikkaa käsitelleen komission tiedonannon ja sitä seuranneen keskustelun perusteella on selvää, että kaupan pitämisen vaatimuksilla voidaan parantaa tuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen taloudellisia edellytyksiä ja laatua. Markkinajärjestelytoimenpiteissä on jo vähimmäisvaatimuksena "virheettömyys, aitous ja myyntikelpoisuus”. Näiden vähimmäisvaatimusten laajentaminen niihin tuotteisiin, joihin ei sovelleta ala- tai tuotekohtaisia vaatimuksia, voi olla hyödyllistä siksi, että se antaa kuluttajille varmuuden ostettujen tuotteiden peruslaadusta.

Ehdotuksessa otetaan myös huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta johtuvien mukautusten tarve eli komissiolle siirretään valta hyväksyä ja kehittää vaatimuksia tulevaisuudessa.

Uudessa kehyksessä otetaan käyttöön oikeudellinen perusta maataloustuotannon paikan pakolliselle merkinnälle kaikilla aloilla. Näin komissio pystyy asianmukaisten vaikutustenarviointien jälkeen tapauskohtaisesti hyväksymään delegoidut säädökset mahdollisesta maataloustuotannon paikan pakollisesta merkinnästä soveltuvalla maantieteellisellä tasolla, jotta kuluttajien toiveet avoimuudesta ja tiedonsaannista täyttyvät. Maitoala kuuluu ensimmäisinä tutkittaviin aloihin. Samalla komissio aikoo säilyttää pakollisen alkuperämerkinnän aloilla, joilla sitä sovelletaan jo nyt.

3.2. Oikeusperusta (oikeusperustan valinnan perustelu tarvittaessa)

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohta ja II osaston osalta myös 118 artiklan 1 kohta.

3.3. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet

Toissijaisuuden suhteen voidaan todeta, että *alkuperämerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden ja vapaaehtoisten laatuilmaisujen* järjestelmät koskevat lisäarvoa tuovien nimien ja ilmaisujen suojaamista tai varaamista koko Euroopan unionin alueella. Tuottajat, jotka eivät täytä ehtoja, eivät siis voi käyttää näitä ilmaisuja. Jos ilmaisut ja nimet suojattaisiin erikseen jäsenvaltioissa, niiden suojan taso vaihtelisi jäsenvaltiosta toiseen, mikä saattaisi johtaa kuluttajia harhaan, haitata unionin sisäistä kauppaa ja johtaa epäreiluun kilpailuun laatunimillä ja -ilmaisuilla merkittyjen tuotteiden kaupan pitämisessä. Koko Euroopan unionissa voimassa olevat oikeudet voidaan määrittää tehokkaasti ja tuloksellisesti ainoastaan unionin tasolla. SAN- ja SMM-järjestelmään kuuluvien tuotteiden myyntiarvosta alkuperäjäsenvaltion ulkopuolella tapahtuvan ja EU:n laajuiseen teollis- ja tekijänoikeuksien suojaan turvaavan kaupan osuus on 18 prosenttia. APT-järjestelmässä suojattujen nimien kohdalla myynti sisämarkkinoilla on kyseisille tuottajille merkittävää. Vapaaehtoisia laatuilmaisuja käytetään myös merkittävissä unionin sisäisissä kauppavirroissa, joten määritelmien ja merkitysten erilaisuus haittaisi markkinoiden toimintaa.

Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sekä *aitojen perinteisten tuotteiden* järjestelmissä käytetään unionin tunnuksia, joilla halutaan välittää tietoa laatujärjestelmän luonteesta. Nämä tunnukset on vahvistettava unionin tasolla, jotta kuluttajat kaikkialla Euroopan unionissa varmasti tunnistavat nämä tunnukset, jolloin järjestelmä on helpommin ymmärrettävä ja laatutuotteiden rajatylittävä kauppa helpottuu.

Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen samoin kuin *aitojen perinteisten tuotteiden* hakemuksia ei ole tarpeen käsitellä ja arvioida Euroopan unionin tasolla lukuun ottamatta tiettyjä seikkoja. Näihin kuuluu sen arvioiminen, voiko jokin nimi saada suojan koko Euroopan unionissa, nimien aikaisempien käyttäjien oikeuksien turvaaminen (erityisesti sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa hakemus on tehty) ja hakemusten tarkastaminen ilmeisten virheiden havaitsemiseksi. Hakemuksen ensimmäinen arviointi onnistuu kuitenkin tehokkaammin ja tuloksellisemmin kansallisella tasolla.

Merkintäjärjestelmiä, joiden tarkoituksena on tuotteen tiettyjen laatuominaisuuksien ilmoittaminen ilman Euroopan unionin kattavaa nimien suojaamista tai varaamista, hoitavat tehokkaimmin kansalliset viranomaiset. Tästä syystä *aitojen perinteisten tuotteiden* järjestelmää ehdotetaan tarkistettavan niin, että suojaamattomia nimiä ei enää voisi rekisteröidä.

Rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annetun asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti kaikkien järjestelmien tarkastuksista vastaavat ensisijaisesti kansalliset toimivaltaiset viranomaiset. Jäsenvaltioiden toteuttamia tarkastuksia on valvottava unionin tasolla, jotta elintarvikelainsäädäntöön liittyvien järjestelmien uskottavuus säilyy koko Euroopan unionissa kyseisessä asetuksessa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

Suhteellisuusperiaatteen osalta voidaan todeta, että *alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen* sekä *aitojen perinteisten tuotteiden* järjestelmiin liittyy tiukoissa tuote-eritelmissä pidättäytyminen ja tuotannon tehokkaat tarkastukset, mikä saattaa olla tuottajille hankalaa. Tämä on kuitenkin välttämätöntä ja suhteessa tarpeeseen taata järjestelmän uskottavuus niin että kuluttaja saa takeet järjestelmän ehtojen noudattamisesta. Ilman näitä takeita kuluttajan ei voida olettaa olevan valmis maksamaan tarjottavista laatutuotteista reilua hintaa. Sen sijaan *vapaaehtoisten laatuilmaisujen* järjestelmät perustuvat ensisijaisesti tuottajien omiin ilmoituksiin vaatimusten täyttymisestä, ja jäsenvaltiot valvovat tätä riskiarvioiden perusteella tehtävien tavanomaisten maataloustarkastusten osana. Vähemmän hankala osallistumis- ja tarkastusjärjestelmä on oikeasuhtainen, koska ehdot näihin järjestelmiin pääsemiseksi eivät ole yhtä tiukat kuin alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmissä.

Laatujärjestelmät ovat olennainen osa yhteisen maatalouspolitiikan kehittämisstrategiaa, jolla pyritään antamaan Euroopan unionin viljelijöille valmiudet ja kannustusta kehittää osaamistaan sellaisten korkealaatuisten tuotteiden kaupan pitämiseen, joilla on lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä tai tuotannon ominaisuuksia. Siksi kaikilla viljelijöillä on oltava pääsy näihin järjestelmiin. Vaikka viljelijöiltä edellytetäänkin tarkoin harkittua päätöstä ottaa harteilleen järjestelmiin kuuluvien laatutuotteiden kaupan pitämiseen liittyvät taakat ja sitoumukset, politiikasta maatalousalalle ja kuluttajille koituvat hyödyt realisoituvat vain, jos jokaisella järjestelmään haluavalla viljelijällä on siihen mahdollisuus. Tästä syystä on tavoitteen kannalta oikeasuhtaista, että kunkin jäsenvaltion on sovellettava näitä järjestelmiä koko alueellaan.

3.4. Sääntelytavan valinta

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden laatujärjestelmistä korvaa nykyiset neuvoston asetukset (EY) N:o 509/2006 ja (EY) N:o 510/2006, ja siihen on sisällytetty vapaaehtoisiin laatuilmaisuihin liittyviä säännöksiä, jotka nykyisellään sisältyvät maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1234/2007[15] sekä hunajasta annettuun direktiiviin 2001/110/EY[16].

Samaan aikaan tehdään kaupan pitämisen vaatimuksista lainsäädäntöehdotus, johon sisältyy Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus SEUT-sopimuksen sääntöihin mukautetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Yhdelläkään näistä Euroopan unionin järjestelmistä ei ole vaikutusta talousarvioon.

On kuitenkin havaittu, että komission on tarpeen toimia aktiivisemmin laatujärjestelmiin kuuluvien nimien ja unionin tunnusten suojaamisessa erityisesti kolmansissa maissa. Tähän tarvitaan lisämäärärahoja, jotka eritellään rahoitusselvityksessä.

5. VALINNAISET TIEDOT: YKSINKERTAISTAMINEN

Ehdotetulla asetuksella yksinkertaistetaan järjestelmien hallinnointia, kun maataloustuotteiden eri laatujärjestelmiä ja vapaaehtoisia laatuilmaisuja säännellään yhdellä säädöksellä. Näin varmistetaan johdonmukaisuus välineiden välillä ja tehdään järjestelmistä sidosryhmille helpommin ymmärrettäviä. Ehdotuksen myötä säännökset ovat jäsenvaltioille, jotka ensisijaisesti vastaavat järjestelmien täytäntöönpanosta ja valvonnasta, selkeämpiä ja yksinkertaisempia.

Yksinkertaistaminen tapahtuu pääasiassa seuraavasti:

– hakuprosesseja ja tarkastuksia koskevat säännöt yhdennetään mahdollisuuksien mukaan, jolloin säännöistä saadaan johdonmukaisempia kaikissa järjestelmissä ja nykyiset toisistaan poikkeavat menettelyt poistuvat,

– menettelyjä lyhennetään ja virtaviivaistetaan mahdollisuuksien mukaan,

– järjestelmiä selkiytetään erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien osalta,

– käsitteistä tehdään kuluttajille helpommin ymmärrettäviä erityisesti aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmässä,

– kaikkia järjestelmiä varten perustetaan yksi komitea (laatupolitiikkakomitea). Tämä komitea korvaa kaksi nyt toimivaa komiteaa, joista toinen käsittelee

---

15 EUVL L 299, 16.11.2007, s. 45.
16 EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47.

alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä ja toinen aitoja perinteisiä tuotteita.

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muutosehdotuksessa yksinkertaistetaan kaupan pitämisen vaatimusten osalta menettelyjä ja lisätään kaupan pitämisen vaatimuksista annettujen säännösten avoimuutta.

2010/0353 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

maataloustuotteiden laatujärjestelmistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan ja 118 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[17],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[18],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Maataloustuotannon laatu ja moninaisuus Euroopan unionissa on Euroopan unionin tuottajille merkittävä vahvuus ja kilpailuetu sekä osa unionin elävää kulttuuri- ja ruokaperinnettä. Tämä on Euroopan unionin viljelijöiden ja tuottajien taitojen ja määrätietoisuuden ansiota, sillä he ovat pitäneet perinteet hengissä uusien tuotantotapojen ja materiaalien kehittymisen ohella.

(2) Euroopan unionin kansalaiset ja kuluttajat kysyvät yhä enemmän laatutuotteita ja perinteisiä tuotteita. He haluavat myöskin säilyttää Euroopan unionin maataloustuotannon monipuolisena. Tällainen luo muun muassa kysyntää maataloustuotteille tai elintarvikkeille, joilla on tunnistettava erityisominaisuus, erityisesti tietty maantieteellinen alkuperä.

(3) Tuottajat pystyvät tuottamaan monipuolisia ja laadukkaita tuotteita ainoastaan, jos he saavat vaivoistaan kohtuullisen palkkion. Tätä varten heidän on pystyttävä antamaan ostajille ja kuluttajille tiedot tuotteensa ominaispiirteistä rehellisen kilpailun edellytyksiä noudattaen. Heidän tuotteissansa on lisäksi oltava asianmukaiset merkinnät myyntipaikoilla.

---

[17] EUVL C , , s. .
[18] EUVL C , , s. .

(4) Maaseutujen talous voi hyötyä, jos tuottajia autetaan laatujärjestelmillä saamaan korvaus ponnistuksistaan monenlaisten laatutuotteiden tuottamiseksi. Tämä pitää erityisesti paikkansa epäsuotuisilla alueilla, joilla maatalouden osuus taloudesta on suuri. Näin laatujärjestelmillä edistetään ja täydennetään maaseudun kehittämispolitiikkaa sekä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) markkina- ja tulotukipolitiikkaa.

(5) Komission tiedonannossa ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia”[19] asetettuihin Eurooppa 2020 -strategian poliittisiin prioriteetteihin kuuluu tietoon ja innovointiin perustuvan kilpailukykyisen talouden kehittäminen sekä sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävän korkean työllisyyden talouden edistäminen. Sen vuoksi maataloustuotteiden laatupolitiikan olisi annettava tuottajille oikeat välineet, jotta he voivat paremmin merkitä tuotteensa, joilla on erityisominaisuuksia, ja edistää niiden myyntiä suojaten ne samalla epäreiluilta käytännöiltä.

(6) Suunniteltavien erilaisten täydentävien toimenpiteiden olisi oltava toissijaisuus - ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

(7) Maataloustuotteiden laatupolitiikkatoimenpiteistä säädetään seuraavissa asetuksissa:

– neuvoston asetus (ETY) N:o 1601/91[20], annettu 10 päivänä kesäkuuta 1991, maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä;

– neuvoston direktiivi 2001/110/EY[21], annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, hunajasta, ja erityisesti sen 2 artikla;

– neuvoston asetus (EY) N:o 247/2006[22], annettu 30 päivänä tammikuuta 2006, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä, ja erityisesti sen IV osaston 14 artiklan ’Graafinen tunnus’;

– neuvoston asetus (EY) N:o 509/2006[23], annettu 20 päivänä maaliskuuta 2006, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi;

– neuvoston asetus (EY) N:o 510/2006[24], annettu 20 päivänä maaliskuuta 2006, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta;

– neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007[25], annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita

---

19 Komission tiedonanto ”EUROOPPA 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia”, KOM (2010) 2020.
20 EYVL L 48, 14.6.1991, s. 1.
21 EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47.
22 EUVL L 42, 14.2.2006, s. 1.
23 EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.
24 EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus), ja erityisesti sen II osan II osaston I luvun I jakso ’Kaupan pitämistä koskevat säännöt’ ja I a jakson I alajakso ’Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät’;

– neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007[26], annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta;

– Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008[27], annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta.

(8) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden merkintöihin olisi sovellettava yhteisön yleisiä sääntöjä, jotka vahvistetaan myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY[28].

(9) Komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle maataloustuotteiden laatupolitiikasta antamassa tiedonannossa[29] asetetaan ensisijaiseksi tavoitteeksi maataloustuotteiden laatupolitiikan yleisen yhdenmukaisuuden ja johdonmukaisuuden lisääminen.

(10) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen järjestelmällä, aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmällä ja vapaaehtoisilla merkintäsäännöillä on tietyt yhteiset tavoitteet ja säännökset.

(11) Euroopan unioni on jo jonkin aikaa pyrkinyt yksinkertaistamaan yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevaa sääntelyä. Samaa lähestymistapaa olisi noudatettava maataloustuotteiden laatupolitiikkaa koskevissa asetuksissa.

(12) Joitakin maataloustuotteiden laatupolitiikan osan muodostavia asetuksia on hiljattain tarkistettu eikä niitä vielä panna täysimääräisesti täytäntöön. Kyseiset toimenpiteet olisi sen vuoksi jätettävä tämän asetuksen ulkopuolelle. Niiden sisällyttämistä voidaan kuitenkin myöhemmin tarkastella, kunhan ne on pantu täysimääräisesti täytäntöön.

(13) Edellä esitetyn perusteella seuraavat säännökset olisi yhdennettävä yhteen oikeuskehykseen:

– asetusten (EY) N:o 510/2006 ja (EY) N:o 509/2006 uudet tai uudistetut säännökset;

– asetusten (EY) N:o 510/2006 ja (EY) N:o 509/2006 säilytetyt säännökset;

---

25 EUVL L 299, 16.11.2007, s. 45.
26 EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.
27 EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16.
28 EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.
29 KOM(234) 2009 lopullinen.

– vapaaehtoisia merkintäsääntöjä koskevat säännökset asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 ja direktiivissä 2001/110/EY.

(14) Selkeyden ja avoimuuden vuoksi asetukset (EY) N:o 509/2006 ja (EY) N:o 510/2006 olisi siksi kumottava ja korvattava tällä asetuksella.

(15) Tämän asetuksen soveltamisala olisi rajattava perussopimuksen liitteessä I lueteltuihin ihmisravinnoksi tarkoitettuihin maataloustuotteisiin ja sellaisten kyseisen liitteen soveltamisalan ulkopuolisiin tuotteisiin, joilla on tiivis yhteys maataloustuotantoon tai maaseudun elinkeinoelämään.

(16) Tässä asetuksessa annettuja säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta unionin voimassaolevaa lainsäädäntöä, joka koskee viinejä, maustettuja viinejä, väkeviä juomia, luonnonmukaisesti tuotettuja maataloustuotteita tai syrjäisimpiä alueita.

(17) Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen soveltamisala olisi rajattava tuotteisiin, joissa on luontainen yhteys tuotteen tai elintarvikkeen ominaispiirteiden ja maantieteellisen alkuperän välillä. Aiemmassa järjestelmässä vain tietynlainen suklaa laskettiin makeistuotteeksi, ja tämä epäkohta olisi oikaistava.

(18) Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen erityistavoitteena on turvata maanviljelijöille ja tuottajille reilu tuotto tuotteen laadusta sekä antaa selkeää tietoa tuotteista, joilla on maantieteelliseen alkuperään liittyviä erityisiä ominaispiirteitä, jotta kuluttajat voivat tehdä valistuneempia ostopäätöksiä.

(19) Unionin alueilla suojattuihin nimiin liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien yhdenmukainen noudattaminen kaikkialla unionissa on myös tavoite, johon voidaan tehokkaammin päästä unionin tasolla.

(20) Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskeva unionin kehys mahdollistaa rekisteröinnillä maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten kehityksen, sillä siihen liittyvällä yhtenäisemmällä lähestymistavalla varmistetaan reilu kilpailu näillä merkinnöillä merkittyjen tuotteiden tuottajien välillä ja lisätään näiden tuotteiden luotettavuutta kuluttajien keskuudessa. Olisi säädettävä alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen kehittämisestä unionin tasolla.

(21) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/1992[30] ja asetuksen (EY) N:o 510/2006 täytäntöönpanosta saadun kokemuksen perusteella on aiheellista puuttua joihinkin seikkoihin, selkeyttää ja yksinkertaistaa joitakin sääntöjä ja virtaviivaistaa menettelyjä tässä järjestelmässä.

(22) Nykyisen käytännön perusteella olisi määriteltävä ja säilytettävä kaksi erillistä välinettä eli suojattu alkuperänimitys ja suojattu maantieteellinen merkintä, jotka osoittavat yhteyden tuotteen ja sen maantieteellisen alkuperän välillä. Määritelmiin olisi niiden käsitettä sinänsä muuttamatta tehtävä joitakin muutoksia, jotta teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyssä sopimuksessa olevat maantieteellisten merkintöjen määritelmät voidaan ottaa paremmin huomioon ja tehdä määritelmistä toimijoille selkeämpiä ja ymmärrettävämpiä.

---

30 EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1. Asetus on kumottu ja korvattu asetuksella (EY) N:o 510/2006.

(23) Maataloustuotteen tai elintarvikkeen, jossa on edellä tällainen maantieteellinen kuvaus, olisi oltava tiettyjen eritelmässä lueteltujen edellytysten mukainen.

(24) Saadakseen suojan kaikissa jäsenvaltioissa alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät olisi rekisteröitävä ainoastaan unionin tasolla. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus myöntää kansallisella tasolla unionin tasoisen rekisteröinnin soveltamispäivästä alkaen siirtymäsuoja niin, ettei sillä ole vaikutusta unionin sisäiseen tai kansainväliseen kauppaan. Tämän asetuksen mukaisen suojan, joka edellyttää rekisteröintiä, olisi koskettava yhtälailla kolmansien maiden alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä, jotka täyttävät vastaavat perusteet ja jotka ovat suojattuja alkuperämaassaan.

(25) Unionin tason rekisteröintimenettelyssä olisi annettava kaikille jäsenvaltion, muun kuin sen jäsenvaltion, jossa hakemus esitetään, tai kolmannen maan luonnollisille tai oikeushenkilöille, joiden oikeutettua etua asia koskee, mahdollisuus käyttää oikeuksiaan esittämällä vastaväitteensä.

(26) Rekisteröimisen suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin olisi annettava tietoa myös alan ammattilaisille ja kuluttajille.

(27) Unioni neuvottelee kauppakumppaniensa kanssa kansainvälisiä sopimuksia, joihin sisältyy alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja. Jotta näin suojatuista nimistä olisi helpommin saatavilla julkinen tieto ja erityisesti, jotta näiden nimien suoja ja valvonta voidaan taata, ne voidaan merkitä suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin. Jollei nimiä sopimuksessa erityisesti määritellä alkuperänimityksiksi, ne olisi merkittävä rekisteriin suojattuina maantieteellisinä merkintöinä.

(28) Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen merkitsemisestä olisi niiden erityisen luonteen vuoksi hyväksyttävä erityissäännöksiä siten, että tuottajien edellytetään käyttävän pakkauksissa asianmukaisia unionin tunnuksia tai merkintöjä. Tällaisten tunnusten tai merkintöjen käytöstä olisi unionin nimien osalta tehtävä pakollista, jotta kuluttajat tuntisivat paremmin tämän tuoteluokan ja siihen liittyvät takeet ja jotta nämä tuotteet voitaisiin valvonnan helpottamiseksi tunnistaa helpommin markkinoilla. Maailman kauppajärjestön vaatimukset huomioon ottaen tällaisten tunnusten tai merkintöjen käytöstä olisi kolmansista maista peräisin olevien maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten osalta tehtävä vapaaehtoista.

(29) Rekisterissä oleville nimille olisi annettava suoja, jolla pyritään takaamaan käytön reiluus ja estämään käytännöt, jotka ovat omiaan johtamaan kuluttajia harhaan. Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaamiskeinoja olisi lisäksi selkiytettävä erityisesti tuottajaryhmien ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävien osalta.

(30) Olisi säädettävä erityisistä poikkeuksista, joilla rekisteröityjä nimiä voidaan rajoitetun ajan käyttää muiden nimien yhteydessä, vaikkakin näiden säännösten olisi oltava yksinkertaisempia ja selkeämpiä. Erityistapauksissa erityisiä poikkeuksia voidaan myöntää enintään kymmeneksi vuodeksi, jos pitkän aikavälin tavoitteessa saada kaikki tuottajat noudattamaan eritelmiä esiintyy väliaikaisia ongelmia, jotka on ratkaistava.

(31) Tämän asetuksen mukaisen suojan soveltamisalaa olisi selkiytettävä erityisesti niiden rajoitusten osalta, jotka koskevat sellaisten uusien tavaramerkkien rekisteröimistä jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä lokakuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY[31] mukaisesti, jotka ovat ristiriidassa suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteröinnin kanssa, kuten on jo tehty uusien tavaramerkkien rekisteröinnissä unionin tasolla. Vastaava selkiytys olisi otettava käyttöön myös aiempien teollis- ja tekijänoikeuksien haltijoiden kohdalla, erityisesti kun on kyse tavaramerkeistä ja homonyymisistä nimistä, jotka on rekisteröity suojatuiksi alkuperänimityksiksi tai suojatuiksi maantieteellisiksi merkinnöiksi.

(32) Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja olisi laajennettava koskemaan rekisteröityjen nimien väärinkäyttöä, jäljittelyä ja mielleyhtymien käyttöä sekä tavaroissa että palveluissa, jotta voidaan varmistaa korkea suojan taso ja suoja voidaan yhdenmukaistaa viinialalla jo käytössä olevan suojan kanssa.

(33) Tämän asetuksen voimaantulopäivänä asetuksen (EY) N:o 510/2006 mukaisesti jo rekisteröityjen nimien olisi oltava edelleen suojattuja tämän asetuksen mukaisesti, ja ne olisi merkittävä rekisteriin automaattisesti.

(34) Aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmän erityistavoitteena on auttaa viljelijöitä viestimään kuluttajille tuotteensa lisäarvoa tuovista ominaisuuksista. Koska rekisteröityjä nimiä on kuitenkin vain muutama, nykyinen aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmä ei ole onnistunut toivotulla tavalla. Nykyisiä säännöksiä olisi siksi parannettava, selkiytettävä ja keskitettävä, jotta järjestelmästä saadaan helpommin ymmärrettävä, toimiva ja mahdollisia hakijoita houkuttava.

(35) Aiemmassa järjestelmässä oli mahdollista rekisteröidä nimi sen tunnistamiseksi ilman nimen varaamista unionissa. Koska tämä vaihtoehto oli sidosryhmille vaikea ymmärtää ja perinteisten tuotteiden tunnistaminen voidaan toissijaisuusperiaatteen mukaan hoitaa paremmin jäsenvaltion tai alueiden tasolla, tämä vaihtoehto olisi poistettava. Kokemusten perusteella järjestelmässä olisi keskityttävä koko unionin kattavaan nimien varaamiseen.

(36) Sen varmistamiseksi, että aidot perinteiset tuotteet rekisteröidään järjestelmään, olisi tarkasteltava muita nimen rekisteröinnin perusteita ja edellytyksiä, jotka koskevat erityisesti ilmaisun ’perinteinen’ määritelmää, jota olisi muutettava niin, että se kattaa huomattavan pitkän aikaa tuotannossa olleet tuotteet. Unionin ruokaperinnön suojan parantamiseksi aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmän soveltamisalaa olisi siksi keskitettävä selkeämmin valmisaterioihin ja jalostettuihin tuotteisiin.

(37) Sen varmistamiseksi, että aidot perinteiset tuotteet ovat vaatimusten mukaisia ja säilyvät muuttumattomina, ryhmittymiksi järjestyneiden tuottajien olisi itse määriteltävä tuote eritelmässä. Myös kolmansien maiden tuottajille olisi annettava mahdollisuus rekisteröidä nimi aitona perinteisenä tuotteena.

(38) Aidoilta perinteisiltä tuotteilta olisi rekisteröinnin saamiseksi edellytettävä rekisteröintiä unionin tasolla. Rekisteriin viennillä pyritään myös varmistamaan alan ammattilaisten ja kuluttajien tiedonsaanti.

---

[31] EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25.

(39) Jotta voitaisiin välttää epäreilujen kilpailuedellytysten syntyminen, kaikille tuottajille, myös kolmansien maiden tuottajille, olisi annettava mahdollisuus käyttää rekisteröityä nimeä ja tarvittaessa merkintään ’Aito perinteinen tuote’ liittyvää unionin tunnusta edellyttäen, että tuote täyttää sitä koskevan eritelmän mukaiset vaatimukset ja tuottaja kuuluu tarkastusjärjestelmän piiriin.

(40) Rekisteröityjen nimien suojaamiseksi väärinkäytöltä tai käytännöiltä, jotka voivat johtaa kuluttajia harhaan, niiden käyttö olisi varattava.

(41) Asetuksen (EY) N:o 509/2006 mukaisesti jo rekisteröityihin nimiin, jotka eivät tämän asetuksen voimaantulopäivänä enää kuuluisi tämän asetuksen soveltamisalaan, olisi sovellettava kyseisessä asetuksessa säädettyjä käyttöedellytyksiä siirtymäkauden ajan.

(42) Lisäksi olisi säädettävä siirtymätoimenpiteistä, joita sovelletaan komission ennen tämän asetuksen voimaantuloa saamiin rekisteröintihakemuksiin.

(43) Kaupan pitämisen vaatimukset olisi selkeästi eriteltävä yhteistä markkinajärjestelyä koskevaan lainsäädäntöön kuuluviin pakollisiin sääntöihin ja vapaaehtoisiin laatuilmaisuihin, jotka olisi sisällytettävä rakenteellisesti laatujärjestelmiin. Kaupan pitämisen vaatimusten tavoitteita olisi edelleen tuettava vapaaehtoisilla laatuilmaisuilla, ja tästä syystä niiden soveltamisala olisi rajattava perussopimuksen liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin.

(44) Tämän asetuksen tavoitteiden ja selkiyttämisen vuoksi nykyisiä vapaaehtoisia laatuilmaisuja olisi säänneltävä tällä asetuksella.

(45) Jotta tuotteen erityisiä ominaispiirteitä ja ominaisuuksia kuvaavia vapaaehtoisia laatuilmaisuja kehitetään johdonmukaisesti, olisi säädettävä, että komissiolle siirretään valta lisäilmaisujen varaamiseen, tuotepeiton tai käyttöedellytysten muuttamiseen taikka vapaaehtoisen laatuilmaisun perumiseen delegoiduilla säädöksillä.

(46) Maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden lisäarvo perustuu kuluttajien luottamukseen, jonka uskottavuus edellyttää tehokasta varmennusta ja tarkastuksia. Näihin laatujärjestelmiin olisi kuuluttava rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004[32] vahvistettujen periaatteiden mukainen virallisten tarkastusten seurantajärjestelmä, johon sisältyy tarkastuksia kaikissa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheissa. Tässä asetuksessa mainitaan viittaukset tärkeimpiin asiaa koskeviin artikloihin, jotta jäsenvaltioiden olisi helpompi panna täytäntöön asetuksen (EY) N:o 882/2004 maantieteellisiä merkintöjä ja aitoja perinteisiä tuotteita koskevat säännökset.

(47) Jotta kuluttajille voidaan taata maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden erityiset ominaispiirteet, tarvitaan järjestelmä sen varmistamiseksi, että toimijat noudattavat tuote-eritelmää.

---

[32] EUVL L 191, 28.5.2004, s. 1.

(48) Toimivaltaisten viranomaisten olisi täytettävä tietyt toimintaperusteet, jotta varmistetaan niiden puolueettomuus ja tehokkuus. Olisi suunniteltava säännöksiä, joilla toimivalta suorittaa joitakin erityisiä valvontatoimia siirretään tarkastuslaitoksille.

(49) Näiden tarkastuslaitosten toiminnassa ja akkreditoinnissa olisi käytettävä Euroopan standardointikomitean (CEN) kehittämiä eurooppalaisia standardeja (EN-standardit) ja Kansainvälisen standardisoimisjärjestön kansainvälisiä standardeja (ISO). Näiden tarkastuslaitosten akkreditoinnin olisi tapahduttava tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008[33] mukaisesti.

(50) Tiedot maantieteellisiä merkintöjä ja aitoja perinteisiä tuotteita koskevasta valvonnasta olisi sisällytettävä monivuotiseen kansalliseen valvontasuunnitelmaan ja jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti laatimaan vuosikertomukseen.

(51) Jäsenvaltioiden olisi sallittava periä maksu aiheutuneiden kulujen kattamiseksi.

(52) Nykyisiä sääntöjä yleisnimiä olevien nimien käytön jatkamisesta olisi selkiytettävä siten, että yleisniminä pidetään edelleen yleisnimiä, jotka muistuttavat suojattua tai varattua nimeä tai ilmaisua taikka muodostavat osan niistä.

(53) Tavaramerkin ja alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän aiemmuuden vahvistamisessa käytettävinä päivämäärinä olisi pidettävä päivää, jona tavaramerkin rekisteröintiä unionissa tai jäsenvaltioissa on haettu, ja päivää, jona alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa on haettu komissiolta.

(54) Säännöksiä, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän hylkäämistä tai samanaikaista voimassaoloa aiempaa tavaramerkkiä koskevan ristiriidan perusteella, olisi jatkettava.

(55) Perusteiden, joilla myöhemmät tavaramerkit olisi hylättävä tai, jos ne on jo rekisteröity, julistettava mitätöidyiksi sen vuoksi, että ne ovat ristiriidassa aiemman alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän kanssa, olisi vastattava alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän säädettyä soveltamisalaa.

(56) Teollis- ja tekijänoikeuksia määrittävien järjestelmien säännösten ja erityisesti alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen laatujärjestelmässä sekä tavaramerkkilaissa vahvistettujen säännösten olisi oltava etusijalla suhteessa nimien varaamiseen ja merkintöjen ja tunnusten määrittämiseen aitojen perinteisten tuotteiden laatujärjestelmän nojalla sekä suhteessa vapaaehtoisia laatuilmaisuja koskeviin säännöksiin.

(57) Ryhmien asemaa olisi selkiytettävä ja se olisi tunnustettava. Ryhmillä on keskeinen osa, kun nimille haetaan rekisteröintiä alkuperänimityksenä, maantieteellisenä merkintänä ja aitona perinteisenä tuotteena, ja myös kun eritelmiä muutetaan ja hakemuksia perutaan. Ryhmä voi myös kehittää toimintaa, joka liittyy rekisteröityjen

---

[33] EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

nimien suojan täytäntöönpanon valvonnan seurantaan, tuote-eritelmän noudattamiseen tuotannossa, rekisteröidystä nimestä tiedottamiseen ja sen menekinedistämiseen, sekä yleistä toimintaa, jolla pyritään lisäämään rekisteröityjen nimien arvoa ja laatujärjestelmien tuloksellisuutta. Tällaisella toiminnalla ei kuitenkaan saa edistää perussopimuksen 101 ja 102 artiklan kanssa yhteensopimatonta käyttäytymistä eikä se saa johtaa kilpailunvastaiseen käyttäytymiseen.

(58) Jotta varmistetaan, että rekisteröityjen alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden nimet täyttävät tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, asianomaisen jäsenvaltion kansallisten viranomaisten olisi tutkittava hakemukset noudattaen yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, joihin kuuluu kansallinen menettely, jonka mukaisesti voidaan esittää hakemusta koskevia vastaväitteitä. Komission olisi tämän jälkeen tarkistettava hakemukset sen varmistamiseksi, ettei niissä ole mitään selkeitä virheitä ja että unionin lainsäädäntö ja hakujäsenvaltion ulkopuolisten sidosryhmien edut on otettu huomioon.

(59) Tässä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttävien alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden nimien rekisteröinnin olisi oltava mahdollista kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden nimille.

(60) Laatujärjestelmiin kuulumista ilmaisevat tunnukset, merkinnät ja lyhenteet sekä niistä unionissa johtuvat oikeudet olisi suojattava niin unionissa kuin kolmansissa maissa sen varmistamiseksi, että mainittuja tunnuksia, merkintöjä ja lyhenteitä käytetään aidoissa tuotteissa eikä kuluttajia johdeta harhaan tuotteen laadun suhteen. Jotta suoja olisi tehokas, komissiolla olisi lisäksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005[34] kehyksessä ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005[35] 5 artiklan mukaisesti oltava keskitetysti käytössään kohtuulliset talousarviovarat.

(61) Suojatun alkuperänimityksen, suojatun maantieteellisen merkinnän ja aidon perinteisen tuotteen rekisteröintimenettelyä, hakemusten tarkistus ja vastaväitteiden esittämisaika mukaan luettuina, olisi lyhennettävä ja parannettava erityisesti päätöksenteon osalta. Komission olisi vastattava rekisteröintiä koskevan päätöksen tekemisestä, jäsenvaltioiden avustamana tietyin edellytyksin. Olisi säädettävä menettelyistä, joilla tuote-eritelmiä voidaan rekisteröinnin jälkeen muuttaa ja rekisteröidyt nimet perua erityisesti silloin, jos tuote-eritelmän noudattamista ei enää voida taata tai jos nimeä ei enää käytetä myyntipaikalla.

(62) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti eräiden tämän asetuksen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. Olisi määriteltävä osat, joiden suhteen kyseistä toimivaltaa voidaan harjoittaa, samoin kuin edellytykset, joita kyseiseen säädösvallan siirtoon on sovellettava.

---

[34] EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.
[35] EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

(63) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa, komissiolla olisi oltava valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä perussopimuksen 291 artiklan mukaisesti. Jollei muualla nimenomaisesti muuta säädetä, komission olisi annettava täytäntöönpanosäädökset Euroopan parlamentin ja neuvoston … annetun asetuksen (EU) N:o XX/XXXX[36] mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

36

I osasto

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tämän asetuksen tarkoituksena on auttaa maataloustuotteiden tuottajia välittämään ostajille ja kuluttajille tietoa näiden tuotteiden ominaispiirteistä ja tuotannon ominaisuuksista, jotta varmistetaan

   – reilu kilpailu sellaisten maataloustuotteiden viljelijöille ja tuottajille, joilla on lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä ja ominaisuuksia,

   – näitä tuotteita koskevan luotettavan tiedon välittäminen kuluttajien saataville,

   – teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen, ja

   – sisämarkkinoiden yhtenäisyys.

   Asetukseen sisältyvillä toimenpiteillä pyritään edistämään korkealaatuisiin tuotteisiin liitettävää maatalous- ja jalostustoimintaa sekä viljelyjärjestelmiä maaseudun kehittämispolitiikan tavoitteita tukien.

2. Asetuksessa otetaan käyttöön ’laatujärjestelmät’, joiden perusteella tunnistetaan ja tarvittaessa suojataan nimet ja ilmaisut, jotka osoittavat tai kuvaavat erityisesti maataloustuotteita, joilla on

   a) lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä, tai

   b) niiden tuotannossa käytetystä viljely- tai jalostusmenetelmästä taikka niiden tuotanto- tai kaupanpitämispaikasta johtuvia lisäarvoa tuovia ominaisuuksia.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat ihmisravinnoksi tarkoitetut maataloustuotteet, jotka luetellaan perussopimuksen liitteessä I, sekä tämän asetuksen liitteessä I luetellut muut tuotteet siinä ilmoitetussa laajuudessa.

   Tämän asetuksen III osastossa säädettyä laatujärjestelmää ei kuitenkaan sovelleta jalostamattomiin maataloustuotteisiin.

   Sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla tuotteilla on tiivis yhteys maataloustuotteisiin tai maaseudun elinkeinoelämään, komissio voi delegoiduilla säädöksillä muuttaa asetuksen liitettä I.

2. Tätä asetusta ei sovelleta rypäletuotteisiin, viinietikkaa lukuun ottamatta, eikä väkeviin alkoholijuomiin tai maustettuihin viineihin.

3. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta tuotteen markkinoille saattamista ja erityisesti yhteistä markkinajärjestelyä tai elintarvikkeiden merkitsemistä koskevien yhteisön muiden erityissäännösten soveltamista.

4. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/34/EY[37] ei sovelleta tässä asetuksessa käyttöön otettuihin laatujärjestelmiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa

1) ’laatujärjestelmillä’ tarkoitetaan II, III ja IV osastossa käyttöön otettuja järjestelmiä;

2) ’ryhmällä’ tarkoitetaan pääasiassa samaa tuotetta käsittelevistä tuottajista tai jalostajista koostuvaa järjestöä sen oikeudellisesta muodosta riippumatta;

3) ’perinteisellä’ tarkoitetaan tuotetta, jota on osoitettu käytetyn kotimarkkinoilla sukupolvesta toiseen ulottuvan ajanjakson ajan; tämän ajanjakson olisi vastattava aikaa, jolla yleensä kuvataan kahta sukupolvea, vähintään 50 vuotta;

4) ’merkinnällä’ tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2000/13/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa;

5) ’erityisominaisuudella’ tuotteen yhteydessä viitataan ominaispiirteisiin ja tuotannon ominaisuuksiin, jotka selkeästi erottavat tuotteen muista saman tuoteryhmän vastaavista tuotteista;

6) ’yleisnimellä’ tarkoitetaan ilmaisuja, joihin sisältyy sellaisia tuotenimiä, joista on unionissa tullut tuotteen yleinen nimi, vaikka ne viittaavatkin paikkaan, alueeseen tai maahan, josta tuote on peräisin tai jossa sitä pidetään kaupan;

---

[37] EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

II osasto

SUOJATUT ALKUPERÄNIMITYKSET JA SUOJATUT MAANTIETEELLISET MERKINNÄT

4 artikla

Tarkoitus

Otetaan käyttöön suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen järjestelmä, jolla autetaan maantieteelliseen alueeseen yhteydessä olevien tuotteiden tuottajia

a) saamaan kunnollisen korvauksen tuotteidensa laadusta;

b) varmistamaan nimille yhdenmukainen suoja teollis- ja tekijänsuojaoikeutena Euroopan unionin alueella;

c) antamaan kuluttajille selkeitä tietoja tuotteen lisäarvoa tuovista ominaisuuksista.

5 artikla

Alkuperänimityksen ja maantieteellisen merkinnän määritelmät

1. Tässä osastossa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

   a) ’alkuperänimitys’ on nimi, jolla yksilöidään tuote,

      i) joka on peräisin tietyltä alueelta, tietystä paikasta tai poikkeustapauksissa jostakin maasta,

      ii) kun tuotteen laatu tai ominaisuudet johtuvat olennaisesti tai yksinomaan tietystä maantieteellisestä ympäristöstä luontoineen ja inhimillisine tekijöineen, ja

      iii) jonka kaikki tuotantovaiheet tapahtuvat samalla rajatulla maantieteellisellä alueella;

   b) ’maantieteellinen merkintä’ on nimi, jolla yksilöidään tuote,

      i) joka on peräisin tietyltä alueelta taikka tietystä paikasta tai maasta,

      ii) kun tuotteen tietty laatu, maine tai muu ominaispiirre juontuu pääosin sen maantieteellisestä alkuperästä, ja

      iii) jonka tuotantovaiheista ainakin yksi tapahtuu rajatulla maantieteellisellä alueella.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, tiettyjä maantieteellisiä nimiä pidetään alkuperänimityksinä, jos kyseisten tuotteiden raaka-aineet ovat peräisin maantieteelliseltä alueelta, joka on laajempi tai eri kuin rajattu maantieteellinen alue, edellyttäen että

   a) raaka-aineiden tuotantoalue on rajattu;

   b) raaka-aineiden tuotantoa varten on olemassa erityiset edellytykset; ja

   c) b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten noudattaminen varmistetaan valvontajärjestelyin.

   Tässä tarkoitettujen alkuperänimitysten on ollut oltava tunnustettuja alkuperänimityksiä alkuperämaassaan ennen 1 päivää toukokuuta 2004.

3. Tiettyihin aloihin tai alueisiin liittyvien erityispiirteiden huomioon ottamiseksi komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä rajoituksia tai poikkeuksia niiden tuotantovaiheiden suhteen, joiden on tapahduttava rajatulla maantieteellisellä alueella, tai raaka-ainehankintojen suhteen.

6 artikla

Yleisnimet sekä ristiriidat kasvilajikkeiden, eläinrotujen, homonyymien ja tavaramerkkien kanssa

1. Nimiä, joista on tullut yleisnimiä, ei saa rekisteröidä alkuperänimityksenä eikä maantieteellisenä merkintänä.

2. Nimeä ei saa rekisteröidä alkuperänimitykseksi tai maantieteelliseksi merkinnäksi, jos se on ristiriidassa kasvilajikkeen tai eläinrodun nimen kanssa ja on omiaan johtamaan kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

3. Rekisteröitäväksi ehdotettu nimi, joka on kokonaan tai osittain homonyymi 11 artiklassa perustettuun rekisteriin jo otetun nimen kanssa, voidaan rekisteröidä sillä edellytyksellä, että myöhemmin rekisteröidyn homonyymin ja rekisterissä jo olevan nimen käyttöedellytykset ja ulkonäkö ovat käytännössä riittävän erilaisia, jottei kuluttajaa johdeta harhaan.

4. Rekisteröitäväksi ehdotettua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää ei saa rekisteröidä, jos rekisteröitäväksi ehdotetun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän rekisteröinti saattaisi tavaramerkin maineen ja kuuluisuuden sekä sen käytössäoloajan perusteella johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa.

7 artikla

Tuote-eritelmä

1. Voidakseen saada suojan alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä tuotteen on oltava eritelmän mukainen, ja eritelmään on sisällyttävä vähintään seuraavat tiedot:

a) suojattavan alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi;

b) tuotteen kuvaus, mukaan luettuna tarvittaessa raaka-aineet sekä tuotteen tärkeimmät fyysiset, kemialliset, mikrobiologiset ja aistinvaraiset ominaisuudet;

c) maantieteellisen alueen rajaus ja tarvittaessa tiedot, joilla osoitetaan 5 artiklan 2 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyminen;

d) näyttö siitä, että tuote on peräisin 5 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetulta rajatulta maantieteelliseltä alueelta;

e) kuvaus menetelmästä, jolla tuote saadaan aikaan, ja aidoista ja muuttumattomista paikallisista menetelmistä, sekä tarvittaessa pakkaamiseen liittyvät tiedot, jos hakijaryhmä katsoo sen tarpeelliseksi ja perustelee, miksi pakkaaminen on suoritettava rajatulla maantieteellisellä alueella laadun säilyttämiseksi taikka alkuperän tai valvonnan takaamiseksi;

f) seuraavat perusteet:

i) tuotteen laadun tai ominaispiirteiden sekä 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen ympäristön välinen yhteys, tai, tapauksen mukaan,

ii) maataloustuotteen tai elintarvikkeen määrätyn laadun, maineen tai muun ominaispiirteen sekä 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen alkuperän välinen yhteys;

g) eritelmää koskevien säännösten noudattamisen tarkastamisesta 34 artiklan nojalla huolehtivien viranomaisten tai laitosten nimi ja osoite ja niiden erityistehtävät;

h) kyseisen tuotteen merkintöjä koskevat erityissäännöt.

3. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa lisää tuote-eritelmän sisältöä koskevia sääntöjä varmistaakseen, että tuote-eritelmistä saatavat tiedot ovat asianmukaisia ja tiiviitä.

8 artikla

Rekisteröintihakemusten sisältö

1. Jäljempänä 46 artiklan 2 kohdassa ja 46 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevan rekisteröintihakemuksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

a) hakijaryhmän nimi ja osoite;

b) 7 artiklassa säädetty tuote-eritelmä;

c) yhtenäinen asiakirja, joka sisältää seuraavat tiedot:

i) tuote-eritelmän pääkohdat: nimi, tuotekuvaus mukaan lukien tarvittaessa pakkausta ja merkintöjä koskevat erityissäännöt sekä maantieteellisen alueen tarkka rajaus;

ii) kuvaus tuotteen ja tapauksen mukaan joko 5 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen ympäristön tai maantieteellisen alkuperän välisestä yhteydestä sekä tarvittaessa yhteyden perusteena olevat tuotekuvauksen tai tuotantomenetelmän erityispiirteet.

Lisäksi 46 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa hakemuksessa on oltava todiste siitä, että tuotteen nimi on suojattu sen alkuperämaassa.

2. Jäljempänä 46 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hakemusasiakirjoihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

a) hakijaryhmän nimi ja osoite;

b) 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja;

c) jäsenvaltion ilmoitus siitä, että se katsoo hakijaryhmän toimittaman hakemuksen, josta on tehty myönteinen päätös, olevan tämän asetuksen edellytysten ja sen nojalla annettujen säännösten mukainen;

d) tuote-eritelmän julkaisutiedot.

Jäsenvaltion on varmistettava, että 46 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn myönteisen päätöksen perusteena ollut tuote-eritelmä julkaistaan, ja huolehdittava siitä, että tuote-eritelmä on sähköisesti saatavilla.

9 artikla

Siirtymäkauden kansallinen suoja

Jäsenvaltio voi, mutta vain siirtymäkauden ajan, myöntää nimelle tämän asetuksen mukaisen kansallisen suojan, joka alkaa siitä päivästä, jona hakemus on toimitettu komissiolle.

Siirtymäkauden kansallinen suoja lakkaa sinä päivänä, jona tehdään päätös tämän asetuksen mukaisesta rekisteröinnistä tai hakemus perutaan.

Tällaisen kansallisen suojan vaikutuksista vastaa yksinomaan asianomainen jäsenvaltio, kun nimitystä ei ole rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteuttamilla toimenpiteillä saa olla vaikutusta ainoastaan kansallisella tasolla, eikä niillä saa olla vaikutusta unionin sisäiseen kauppaan tai kansainväliseen kauppaan.

10 artikla

Vastustamisperusteet

1. Jäljempänä 48 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vastaväite hyväksytään ainoastaan, jos komissio vastaanottaa sen määräajassa ja siinä

   a) osoitetaan, ettei 5 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä ole noudatettu;

   b) osoitetaan, että ehdotetun nimen rekisteröinti olisi 6 artiklan 2 tai 3 kohdan vastaista;

   c) osoitetaan, että ehdotetun nimen rekisteröinti vaarantaisi kokonaan tai osittain samankaltaisen nimityksen tai tavaramerkin olemassaolon tai vähintään viiden vuoden ajan ennen 47 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua julkaisupäivää markkinoilla laillisesti olleiden tuotteiden olemassaolon; tai

   d) olevien yksityiskohtaisten tietojen perusteella voidaan päätellä, että nimi, jolle rekisteröintiä haetaan, on yleisnimi.

2. Vastustamisperusteet arvioidaan Euroopan unionin alueen osalta.

11 artikla

Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteri

1. Komissio perustaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua julkisesti saatavilla olevan rekisterin tämän järjestelmän mukaisesti suojatuista alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä ja pitää sen ajan tasalla.

2. Rekisteriin voidaan ottaa sellaisiin kolmansien maiden tuotteisiin liitettyjä alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä, jotka on suojattu unionissa kansainvälisellä sopimuksella, jossa unioni on sopimuspuolena. Jollei nimiä kyseisessä sopimuksessa erikseen määritellä tämän asetuksen mukaisesti suojatuiksi alkuperänimityksiksi, nimet merkitään rekisteriin suojattuina maantieteellisinä merkintöinä.

3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua vahvistaa rekisterin muodon ja sisällön.

12 artikla

Nimet, tunnukset ja merkinnät

1. Suojattuja alkuperänimityksiä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä saa käyttää kuka tahansa asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotettua tuotetta kaupan pitävä toimija.

2. Otetaan käyttöön unionin tunnukset, joilla tiedotetaan suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä.

3. Unionista peräisin olevien tuotteiden, joita pidetään kaupan tässä asetuksessa säädettyjä menettelyjä noudattaen rekisteröitynä suojattuna alkuperänimityksenä tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä, merkinnöissä on oltava maininta ’suojattu alkuperänimitys’ tai ’suojattu maantieteellinen merkintä’ tai niistä kertovat unionin tunnukset. Merkinnöissä voi lisäksi olla vastaavat lyhenteet ’SAN’ tai ’SMM’.

4. Rekisteröidyllä nimellä kaupan pidettävien kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden merkinnöissä voi olla 3 kohdassa tarkoitetut maininnat tai niistä kertovat unionin tunnukset.

5. Sen varmistamiseksi, että kuluttajalle välitetään asianmukaista tietoa, komissio määrittää delegoiduilla säädöksillä unionin tunnusten tekniset ominaisuudet sekä merkintäsäännöt tuotteille, joita pidetään kaupan suojattuna alkuperänimityksenä tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä, myös niistä erikielisistä toisinnoista, joita on käytettävä.

13 artikla

Suoja

1. Rekisteröidyt nimet on suojattu

   a) suoralta tai välilliseltä rekisteröidyn nimen kaupalliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, siinä määrin kuin tuotteet ovat verrattavissa tällä nimellä rekisteröityihin tuotteisiin tai siinä määrin kuin nimen käytöllä voi hyötyä suojatun nimen maineesta;

   b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palvelun oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten ’laatu’, ’tyyppi’, ’menetelmä’, ’tuotettu kuten’, ’jäljitelmä’ tai muu samankaltainen ilmaisu;

   c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä mitä tulee tuotteen lähtöpaikkaan, alkuperään, tuotteen luonteeseen tai olennaisiin ominaisuuksiin, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai asianomaista tuotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;

   d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

   Jos suojattuun alkuperänimitykseen tai suojattuun maantieteelliseen merkintään sisältyy yleisnimenä pidetyn tuotteen nimi, yleisnimen käytön ei tällöin katsota olevan ensimmäisen alakohdan a eikä b alakohdan vastaista.

2. Suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei voi tulla yleisnimiä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettavat riittävät hallinnolliset ja oikeudelliset toimet, joilla erityisesti 42 artiklan a alakohdassa säädetyn tuottajaryhmän pyynnöstä estetään tai lopetetaan 1 kohdassa tarkoitettu suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen laiton käyttö.

14 artikla

Tavaramerkkien, alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen välinen suhde

1. Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti, käytöltään 13 artiklan vastaisen ja samantyyppistä tuoteluokkaa koskevan tavaramerkin rekisteröintihakemus on hylättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty sen päivän jälkeen, jona rekisteröintihakemus toimitettiin komissiolle.

   Ensimmäisen alakohdan vastaisesti rekisteröidyt tavaramerkit on mitätöitävä.

2. Tavaramerkin, jonka käyttö on 13 artiklan vastaista ja jota koskeva rekisteröintihakemus on tehty tai joka on rekisteröity tai jota koskeva oikeus on saatu asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti Euroopan unionin alueella hyvässä uskossa tapahtuneella käytöllä ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamista koskevan hakemuksen jättämistä komissiolle, käyttöä voidaan jatkaa ja se voidaan uusia alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamisesta huolimatta, jos yhteisön tavaramerkistä 26 päivänä helmikuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 207/2009[38] tai neuvoston direktiivissä 2008/95/EY säädettyjä tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 4 kohdan soveltamista. Tällöin suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän käyttö on sallittua samoin kuin asianomaisten tavaramerkkien käyttö.

3. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan sen estämättä, mitä direktiivissä 2008/95/EY säädetään.

15 artikla

Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen käytön väliaikaiset poikkeukset

1. Rajoittamatta 14 artiklan soveltamista toisesta jäsenvaltiosta tai muusta kolmannesta maasta kuin sellaisen hakijan jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, jonka nimitys muodostaa 13 artiklan 1 kohdan vastaisen nimen tai johon sisältyy tällainen nimi, peräisin olevissa tuotteissa voidaan edelleen käyttää suojattua nimeä enintään viisi vuotta pitkän siirtymäkauden ajan ainoastaan siinä tapauksessa, että 48 artiklan mukaisella hyväksyttävällä vastaväitteellä osoitetaan, että

   a) nimen rekisteröinti vaarantaisi täysin tai osittain samanlaisen nimen olemassaolon, tai

---

[38] EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1.

b) tällaisia tuotteita on kyseisellä alueella laillisesti pidetty kaupan kyseisellä nimellä vähintään viiden vuoden ajan ennen 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyä julkaisupäivää.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää pidentää 1 kohdassa mainitun siirtymäkauden 15 vuodeksi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kun ei-eritelmän mukaisen nimityksen käytön tarkoitus ei todistetusti ole missään vaiheessa ollut rekisteröidystä nimestä hyötyminen eikä kuluttajaa ole johdettu eikä olisi voitu johtaa harhaan tuotteen oikean alkuperän suhteen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 14 artiklan soveltamista.

3. Alkuperämaan on 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja nimityksiä käytettäessä oltava selkeästi ja luettavasti merkittynä.

4. Erityistapauksissa, jos pitkän aikavälin tavoitteessa saada kaikki tuottajat noudattamaan eritelmää esiintyy väliaikaisesti ongelmia, jäsenvaltio voi myös sallia enintään 10 vuoden pituisen siirtymäkauden, joka tulee voimaan siitä päivästä, jona hakemus toimitetaan komissiolle, jos asianomaiset tuottajat ovat laillisesti pitäneet kaupan kyseisiä tuotteita, joissa käytetään kyseisiä nimiä, jatkuvasti vähintään viiden vuoden ajan siihen asti, kun hakemus toimitetaan komissiolle.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin suojattuun maantieteelliseen merkintään tai suojattuun alkuperänimitykseen, joka viittaa kolmannen maan alueella sijaitsevaan maantieteelliseen alueeseen.

Tällaisista siirtymäkausista on oltava tieto 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa hakemusasiakirjoissa.

16 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklan 6 kohdassa säädetyssä rekisterissä olevat nimet siirretään automaattisesti tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin. Niitä vastaavia eritelmiä pidetään 7 artiklassa tarkoitettuina eritelminä. Näihin rekisteröinteihin liittyviä mahdollisia erityisiä siirtymäsäännöksiä sovelletaan edelleen.

2. Kyseisten tuottajien tai sidosryhmien oikeuksien ja oikeutettujen etujen suojaamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa lisää siirtymäsäännöksiä.

3. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 510/2006 mukaisesti sovellettuja oikeuksia alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen samanaikaiseen voimassaoloon sekä tavaramerkkejä.

III osasto

AIDOT PERINTEISET TUOTTEET

17 artikla

Tarkoitus

Otetaan käyttöön aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmä, jonka tavoitteena on auttaa perinteisten tuotteiden tuottajia pitämään kaupan tuotteitaan ja viestittämään kuluttajille niiden lisäarvoa tuovista ominaisuuksista.

18 artikla

Arviointiperusteet

1. Nimi voidaan rekisteröidä aitona perinteisenä tuotteena silloin, kun se kuvaa tiettyä jalostettua tuotetta, joka

   a) vastaa tuotantomenetelmän ja koostumuksen osalta perinteistä käytäntöä kyseisen tuotteen kohdalla, ja

   b) valmistetaan perinteisesti käytetyistä raaka-aineista tai ainesosista.

2. Tullakseen rekisteröidyksi nimen on

   a) oltava ollut perinteisesti käytössä kyseiseen erityistuotteeseen viitattaessa, tai

   b) osoitettava tuotteen perinteisyys.

3. Nimeä ei voida rekisteröidä, jos sillä viitataan ainoastaan jonkin tuoteryhmän kohdalla käytettäviin yleisiin väitteisiin tai unionin erityislainsäädännössä säädettyihin väitteisiin.

4. Järjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa lisämäärityksiä tarvittaville arviointiperusteille.

19 artikla

Tuote-eritelmä

1. Voidakseen olla aito perinteinen tuote tuotteen on oltava eritelmän mukainen, ja eritelmään on sisällyttävä vähintään seuraavat tiedot:

   a) rekisteröitäväksi ehdotettu nimi soveltuvine kielitoisintoineen;

b) tuotekuvaus, mukaan luettuna tärkeimmät fyysiset, kemialliset, mikrobiologiset tai aistinvaraiset ominaisuudet, jotka osoittavat tuotteen erityislaatuisuuden;

c) kuvaus tuotantomenetelmästä, jota tuottajien on noudatettava, tarvittaessa mukaan luettuina käytettyjen raaka-aineiden tai ainesosien laji ja ominaisuudet sekä tuotteen valmistusmenetelmä; ja

d) tuotteen perinteisen luonteen määrittävät perustekijät.

2. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa sääntöjä tuote-eritelmän laatimisesta varmistaakseen, että tuote-eritelmistä saatavat tiedot ovat asianmukaisia ja tiiviitä.

20 artikla

Rekisteröintihakemusten sisältö

1. Hakemuksessa, joka koskee nimen rekisteröimistä 46 artiklan 2 tai 5 kohdassa tarkoitettuna aitona perinteisenä tuotteena, on oltava seuraavat tiedot:

a) hakijaryhmän nimi ja osoite;

b) 19 artiklassa säädetty tuote-eritelmä;

2. Jäljempänä 46 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hakemusasiakirjoihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet, ja

b) jäsenvaltion ilmoitus siitä, että se katsoo ryhmittymän toimittaman hakemuksen, josta on tehty myönteinen päätös, olevan tämän asetuksen edellytysten ja sen nojalla annettujen säännösten mukainen.

21 artikla

Vastustamisperusteet

1. Jäljempänä 48 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vastaväite hyväksytään ainoastaan, jos komissio vastaanottaa sen määräajassa ja siinä

a) perusteellaan riittävästi, miksi kyseinen rekisteröinti ei olisi tämän asetuksen ehtojen mukainen, tai

b) annetaan yksityiskohtaiset tiedot sellaisen nimen käytöstä, joka vaarantuisi ehdotetun rekisteröinnin myötä.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut perusteet arvioidaan Euroopan unionin alueen osalta.

22 artikla

Aitojen perinteisten tuotteiden rekisteri

1. Komissio perustaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua julkisesti saatavilla olevan tämän järjestelmän mukaisten aitojen perinteisten tuotteiden rekisterin ja pitää sen ajan tasalla.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua vahvistaa rekisterin muodon ja sisällön.

23 artikla

Nimet, tunnukset ja merkinnät

1. Aidoksi perinteiseksi tuotteeksi rekisteröityä nimeä saa käyttää kuka tahansa asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotettua tuotetta kaupan pitävä toimija.

2. Otetaan käyttöön unionin tunnus, jolla tiedotetaan aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmästä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun tunnuksen on, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista, oltava merkinnöissä, kun on kyse unionista peräisin olevista tuotteista, joita pidetään kaupan tämän asetuksen mukaisesti rekisteröitynä aitona perinteisenä tuotteena.

   Tunnuksen käyttö merkinnöissä on vapaaehtoista, kun on kyse unionin ulkopuolella tuotetuista aidoista perinteisistä tuotteista.

   Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun tunnukseen voidaan lisätä merkintä 'aito perinteinen tuote' tai se voidaan korvata tällä merkinnällä.

4. Sen varmistamiseksi, että kuluttajalle välitetään asianmukaista tietoa, komissio määrittää delegoiduilla säädöksillä unionin tunnuksen tekniset ominaisuudet sekä merkintäsäännöt tuotteille, joilla on aito perinteinen tuote -merkintä, myös niistä erikielisistä toisinnoista, joita on käytettävä.

24 artikla

Rekisteröityjen nimien käyttörajoitukset

1. Rekisteröidyt nimet suojataan väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä tai muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei kansallisella tasolla käytettävistä myyntikuvauksista aiheudu sekaannusvaaraa rekisteröityjen nimien kanssa.

3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa sääntöjä aitojen perinteisten tuotteiden suojelemisesta.

25 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 509/2006 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti rekisteröidyt nimet, joilla kuvataan tämän osaston soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, siirretään automaattisesti tämän asetuksen 22 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin. Niitä vastaavia eritelmiä pidetään 19 artiklassa tarkoitettuina eritelminä. Näihin rekisteröinteihin liittyviä mahdollisia erityisiä siirtymäsäännöksiä sovelletaan edelleen. Nimiä, joilla kuvataan tämän osaston soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, voidaan edelleen käyttää 31 päivään joulukuuta 2017 asetuksessa (EY) N:o 509/2006 säädetyin edellytyksin.

2. Asetuksen (EY) N:o 509/2006 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti rekisteröityjä nimiä, samoin kuin tämän asetuksen 55 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen hakemusten nojalla rekisteröityjä nimiä, voidaan edelleen käyttää 31 päivään joulukuuta 2017 asetuksessa (EY) N:o 509/2006 säädetyin edellytyksin.

3. Kyseisten tuottajien tai sidosryhmien oikeuksien ja oikeutettujen etujen suojaamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa lisää siirtymäsäännöksiä.

IV osasto

VAPAAEHTOISET LAATUILMAISUT

26 artikla

Tarkoitus

Otetaan käyttöön vapaaehtoisten laatuilmaisujen järjestelmä, jolla autetaan lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä tai ominaisuuksia omaavien maataloustuotteiden tuottajia välittämään sisämarkkinoilla tietoa näistä ominaispiirteistä tai ominaisuuksista sekä tuetaan ja täydennetään erityisesti ala- ja tuotekohtaisia kaupan pitämisen vaatimuksia.

27 artikla

Nykyiset vapaaehtoiset laatuilmaisut

1. Tämän asetuksen liitteessä II luetellaan vapaaehtoiset laatuilmaisut, jotka kuuluvat tähän järjestelmään tämän asetuksen voimaantulopäivänä, sekä säädökset, joissa vahvistetaan kyseiset ilmaisut ja niiden käyttöedellytykset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut vapaaehtoiset laatuilmaisut ovat voimassa siihen asti, kun niitä joko muutetaan tai kun ne perutaan 28 artiklan nojalla.

28 artikla

Varaaminen, muuttaminen ja peruminen

Kuluttajien odotusten, tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen, markkinatilanteen sekä kaupan pitämisen vaatimusten ja kansainvälisten standardien kehityksen huomioon ottamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä

a) varata vapaaehtoisen lisälaatuilmaisun ja vahvistaa sen käyttöedellytykset;

b) muuttaa vapaaehtoisen laatuilmaisun käyttöedellytyksiä, tai

c) peruuttaa vapaaehtoisen laatuilmaisun.

29 artikla

Vapaaehtoiset lisälaatuilmaisut

1. Vapaaehtoisten lisälaatuilmaisujen on täytettävä seuraavat perusteet:

   a) ilmaisun on liityttävä johonkin tuotteen ominaispiirteeseen taikka tuotannon tai jalostuksen ominaisuuteen,

b) ilmaisun käytön on tuotava tuotteelle lisäarvoa vastaavanlaiseen tuotteeseen verrattuna, ja

c) tuotteen on oltava ollut markkinoille saatettuna siten, että a alakohdassa tarkoitettu ominaispiirre tai ominaisuus on eritelty kuluttajille useissa jäsenvaltioissa.

Komissio ottaa huomioon asiaan liittyvät kansainväliset standardit.

2. Tässä järjestelmässä ei varata vapaaehtoisia ilmaisuja, jotka kuvaavat tuotteen teknisiä ominaisuuksia pakollisten kaupan pitämisen vaatimusten täyttämistä varten ja joiden tarkoitus ei ole välittää kuluttajille tietoa näistä tuoteominaisuuksista.

3. Joidenkin alojen erityispiirteiden ja kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa 1 kohdassa tarkoitettuja perusteita koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

30 artikla

Käyttörajoitukset

1. Vapaaehtoista laatuilmaisua voidaan käyttää ainoastaan kuvaamaan tuotteita, jotka täyttävät vastaavat käyttöedellytykset.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tuotemerkinnöistä aiheudu sekaannusta vapaaehtoisten laatuilmaisujen kanssa.

3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa sääntöjä vapaaehtoisten laatuilmaisujen käytöstä.

31 artikla

Seuranta

Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin perusteella tarkastuksia, joilla varmistetaan tämän osaston vaatimusten täyttyminen, ja sovellettava rikkomistapauksissa soveltuvia hallinnollisia seuraamuksia.

V osasto

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I luku

Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden viralliset tarkastukset

32 artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan II ja III osastossa käyttöön otettuihin laatujärjestelmiin.

33 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti nimettävä toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat virallisista tarkastuksista tässä asetuksessa käyttöön otettuihin laatujärjestelmiin liittyvien oikeudellisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

   Asetuksen (EY) N:o 882/2004 menettelyjä ja vaatimuksia sovelletaan soveltuvin osin virallisiin tarkastuksiin, joita tehdään kaikille tämän asetuksen liitteen I soveltamisalaan kuuluville tuotteille laatujärjestelmiin liittyvien oikeudellisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on annettava riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta, ja niillä on oltava käytössään pätevä henkilöstö ja voimavarat, joita tehtävien hoito edellyttää.

3. Virallisiin tarkastuksiin on kuuluttava seuraavat:

   a) sen tarkistaminen, että tuote on sitä vastaavan tuote-eritelmän mukainen, ja

   b) markkinoille saatettua tuotetta kuvaavien rekisteröityjen nimien käytön seuranta 13 artiklan mukaisesti II osaston mukaisesti rekisteröityjen nimien osalta ja 24 artiklan mukaisesti III osaston mukaisesti rekisteröityjen nimien osalta.

34 artikla

Tuote-eritelmien noudattamisen tarkistaminen

1. Unionin alueelta peräisin olevaan tuotteeseen liittyvien suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden osalta tuote-eritelmän noudattamisen tarkistamisesta huolehtii, ennen tuotteen saattamista markkinoille,

   a) yksi tai useampi tämän asetuksen 33 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen, ja/tai

   b) yksi tai useampi asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu valvontaelin, joka toimii tuotteita sertifioivana elimenä.

   Tällaisesta eritelmien noudattamisen tarkistamisesta aiheutuvista kuluista voivat vastata toimijat, joihin nämä tarkastukset kohdistuvat.

2. Kolmannesta maasta peräisin olevaan tuotteeseen liittyvien alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden osalta tuote-eritelmän noudattamisen tarkistamisesta huolehtii, ennen tuotteen saattamista markkinoille,

   a) yksi tai useampi kolmannen maan nimeämä viranomainen, ja/tai

   b) yksi tai useampi tuotteita sertifioiva elin.

3. Jäsenvaltioiden on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten nimet ja osoitteet ja ajantasaistettava ne säännöllisesti.

   Komissio julkistaa 2 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten nimet ja osoitteet ja ajantasaistaa ne säännöllisesti.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua määrittää, miten 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteita sertifioivien elinten nimet ja osoitteet julkistetaan.

35 artikla

Nimen käytön seuranta myyntipaikoilla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 33 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja nimet ja osoitteet. Komissio julkistaa näiden viranomaisten nimet ja osoitteet.

36 artikla

Tehtävien siirtäminen valvontaelimille

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat delegoida tiettyjä laatujärjestelmien virallisiin tarkastuksiin liittyviä tehtäviä yhdelle tai useammalle valvontaelimelle asetuksen (EY) N:o 882/2004 5 artiklan mukaisesti.

2. Tällaisten valvontaelinten on oltava akkreditoituja eurooppalaisen standardin EN 45011 tai ISO Guide 65:n (’Tuotteita sertifioivat elimet. Yleiset vaatimukset’) mukaisesti.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetusta akkreditoinnista voi vastata ainoastaan

a) kansallinen akkreditointielin unionissa asetuksen (EY) N:o 765/2008 säännösten mukaisesti, tai

b) sellainen akkreditointielin unionin ulkopuolella, joka on allekirjoittanut kansainvälisen akkreditointifoorumin tuotesertifiointia koskevan monenvälisen tunnustamissopimuksen.

37 artikla

Tarkastustoiminnan suunnittelu ja toiminnasta raportointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän luvun mukaisten velvoitteiden valvonta sisältyy erillisenä jaksona monivuotisiin kansallisiin valvontasuunnitelmiin asetuksen (EY) N:o 882/2004 41, 42 ja 43 artiklan mukaisesti.

2. Tässä asetuksessa asetettujen velvoitteiden valvonnasta laadittavissa vuosikertomuksissa on oltava erillisessä jaksossa asetuksen (EY) N:o 882/2004 44 artiklassa säädetyt tiedot.

II luku

Tiettyä aiempaa käyttöä koskevat varaukset

38 artikla

Yleisnimet

1. Tämä asetus ei vaikuta unionissa yleisnimenä käytössä olevien ilmaisujen käyttöön, vaikka yleisnimi olisi osa laatujärjestelmän mukaisesti suojattua nimeä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.

3. Sen määrittämiseksi, onko ilmaisusta tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki tekijät, ja erityisesti

a) tilanne jäsenvaltioissa ja alueilla, joilla tuotetta käytetään;

b) asiaa koskevat kansalliset tai unionin säädökset.

4. Jotta asianosaisten oikeudet tulevat täysin suojatuiksi, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa lisäsääntöjä 1 kohdassa tarkoitettujen nimien tai ilmaisujen geneerisyyden määrittämiseksi.

39 artikla

Kasvilajikkeet ja eläinrodut

1. Jos II, III tai IV osastossa kuvatun laatujärjestelmän mukaisesti suojattuun tai varattuun nimeen tai ilmaisuun sisältyy kasvilajikkeen tai eläinrodun nimi tai se muodostuu niistä, tämä asetus ei estä saattamasta markkinoille tuotetta, jonka merkinnöissä on mainitunlainen kasvilajikkeen tai eläinrodun nimi, edellyttäen että

   a) kyseinen tuote muodostuu tai on saatu ilmoitetusta lajikkeesta tai rodusta;

   b) kuluttajia ei johdeta harhaan;

   c) lajikkeen tai rodun nimen käyttö on reilun kilpailun mukaista;

   d) käytöllä ei hyödynnetä suojatun ilmaisun mainetta, ja

   e) II osastossa kuvatun laatujärjestelmän osalta kyseisen lajikkeen tai rodun tuotetta on tuotettu ja pidetty kaupan kyseisellä nimellä alkuperäalueensa ulkopuolella ennen päivää, jona maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä haetaan.

2. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt tällaisten nimien käytöstä, jotta elintarvikealan toimijoiden oikeudet ja vapaudet käyttää 1 kohdassa tarkoitettua kasvilajikkeen tai eläinrodun nimeä olisivat vielä selkeämmät.

40 artikla

Suhde teollis- ja tekijänoikeuksiin

Edellä III ja IV osastossa kuvattuja laatujärjestelmiä sovelletaan rajoittamatta unionin tai jäsenvaltioiden teollis- ja tekijänoikeuksia ohjaavien sääntöjen sekä erityisesti alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja tavaramerkkejä koskevien sääntöjen soveltamista.

III luku

Laatujärjestelmien merkinnät ja tunnukset sekä tuottajien asema

41 artikla

Merkintöjen ja tunnusten suoja

1. Laatujärjestelmiin viittaavia merkintöjä, lyhenteitä ja tunnuksia saa käyttää ainoastaan sen laatujärjestelmän sääntöjen mukaisesti tuotetun tuotteen merkinnöissä, johon tuote kuuluu. Tämä koskee erityisesti seuraavia merkintöjä, lyhenteitä ja tunnuksia:

a) ’suojattu alkuperänimitys’, ’suojattu maantieteellinen merkintä’, ’maantieteellinen merkintä’, ’SAN’, ’SMM’ ja niihin liittyvät tunnukset sellaisina kuin niistä säädetään II osastossa;

b) ’aito perinteinen tuote’, ’APT’ ja siihen liittyvä tunnus sellaisena kuin niistä säädetään III osastossa.

2. Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 5 artiklan mukaisesti Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahastosta) voidaan rahoittaa keskitetysti komission aloitteesta tai komission lukuun hallinnollista tukea, joka koskee laatujärjestelmiin viittaavien merkintöjen, lyhenteiden ja tunnusten suojaamiseksi unionissa ja kolmansissa maissa väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä tai muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan, tarvittavaa kehitys-, valmistelu- ja seurantatoimia sekä hallinnollista ja oikeudellista tukea, oikeusturvavakuutusta, rekisteröintimaksuja, uusimismaksuja, tavaramerkkien rekisteröinnin seurantamaksuja, oikeudenkäyntimaksuja ja kaikki muita suojaamiseen liittyviä toimenpiteitä.

3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt 1 kohdassa tarkoitettujen merkintöjen, lyhennysten ja tunnusten yhdenmukaista suojaamista varten.

42 artikla

Ryhmien asema

Rajoittamatta tuottajaorganisaatioista ja toimialakohtaisista organisaatioista asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyjen erityissäännösten soveltamista ryhmän on

a) nimen käyttöä myynnissä seuraamalla pyrittävä varmistamaan, että ryhmän tuotteiden laatu on markkinoilla taattu, ja tarvittaessa välittämällä tieto 33 artiklassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille 13 artiklan 3 kohdan osalta;

b) suunniteltava tiedotus- ja menekinedistämistoimintaa, jolla pyritään välittämään kuluttajille tieto tuotteen lisäarvoa tuovista ominaisuuksista;

c) suunniteltava toimintaa, jolla pyritään varmistamaan, että tuote on tuote-eritelmänsä mukainen;

d) pyrittävä parantamaan järjestelmän toimivuutta muun muassa kehittämällä taloudellista asiantuntijuutta, tekemällä talousanalyysejä, jakamalla taloustietoa järjestelmästä ja antamalla neuvoja tuottajille.

43 artikla

Järjestelmien käyttöoikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla II ja III osaston sääntöjä noudattavilla toimijoilla on mahdollisuus päästä 34 artiklassa tarkoitettuun tarkastusjärjestelmään.

2. Toimijoiden, jotka valmistelevat tai säilyttävät perinteisiä tuotteita, suojattuja alkuperänimityksiä tai suojattuja maantieteellisiä merkintöjä tai jotka saattavat tällaisia aitoja perinteisiä tuotteita, suojattuja alkuperänimityksiä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä markkinoille, on myös kuuluttava tämän osaston I luvussa tarkoitettuun tarkastusjärjestelmään.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimijoilla, jotka ovat halukkaita noudattamaan III ja IV osastossa vahvistetun laatujärjestelmän sääntöjä, on mahdollisuus tehdä se, eikä osallistumiselle ole syrjiviä tai muuten objektiivisesti perusteettomia esteitä.

44 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat vaatia maksun kattaakseen laatujärjestelmien hallinnointikulut, joihin kuuluvat myös tässä asetuksessa säädetystä hakemusten käsittelystä, vastaväitteistä, muutos- ja peruutuspyynnöistä aiheutuneet kulut, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 882/2004 ja erityisesti sen II osaston VI luvun soveltamista.

IV LUKU

Alkuperänimitysten ja maantieteelliset merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden haku ja rekisteröinti

45 artikla

Hakumenettelyn soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan II ja III osastossa käyttöön otettuihin laatujärjestelmiin.

46 artikla

Nimen rekisteröintihakemus

1. Nimien rekisteröintiä 45 artiklassa tarkoitetuissa laatujärjestelmissä voivat hakea ainoastaan ryhmät.

   Luonnollista tai oikeushenkilöä voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa pitää ryhmänä.

   Kohtuuttomien vaatimusten välttämiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä määrittää toisessa alakohdassa tarkoitetut poikkeukselliset olosuhteet.

2. Jos II osastossa vahvistettua järjestelmää koskeva hakemus liittyy maantieteelliseen alueeseen jäsenvaltiossa tai III osastossa vahvistettua järjestelmää koskevaa hakemusta valmistelee jäsenvaltioon sijoittautunut ryhmä, hakemus osoitetaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jäsenvaltion on tutkittava hakemus asianmukaisin keinoin tarkistaakseen, että se on perusteltu ja täyttää kyseisen järjestelmän edellytykset.

3. Jäsenvaltion on osana toisessa alakohdassa tarkoitettua tutkimusta pantava vireille kansallinen vastaväitemenettely, jolla taataan hakemuksen riittävä julkaiseminen ja johon sisältyy kohtuullinen aika, jonka kuluessa luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltion alueelle tai asuvat siellä, voivat tehdä hakemusta koskevan vastaväitteen.

4. Jos jäsenvaltio saatujen vastaväitteiden tarkastelun jälkeen katsoo, että tämän asetuksen vaatimukset täyttyvät, se voi tehdä myönteisen päätöksen ja esittää komissiolle hakemusasiakirjan.

   Jäsenvaltion on varmistettava, että sen tekemä myönteinen päätös julkistetaan ja että luonnolliset ja oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee, voivat valittaa päätöksestä.

5. Jos II osastossa vahvistettua järjestelmää koskeva hakemus liittyy maantieteelliseen alueeseen kolmannessa maassa tai III osastossa vahvistettua järjestelmää koskevaa hakemusta valmistelee kolmanteen maahan sijoittautunut ryhmä, hakemus osoitetaan komissiolle joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten välityksellä.

6. Tässä artiklassa tarkoitetut asiakirjat, jotka lähetetään komissiolle, on laadittava jollakin unionin virallisella kielellä.

7. Hakuprosessin helpottamiseksi ja hakemusten muodon ja sisällön selkiyttämiseksi, myös silloin, kun hakemus koskee useamman kuin yhden valtion aluetta, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa tarvittavat säännöt.

47 artikla

Tarkastelu komissiossa ja vastaväitteiden julkistaminen

1. Komissio tutkii 46 artiklan mukaisesti toimitettua hakemusta asianmukaisin keinoin tarkistaakseen, että hakemus on perusteltu ja täyttää kyseisen järjestelmän edellytykset. Tutkimus ei saisi kestää yli kuutta kuukautta.

   Komissio julkistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua luettelon nimistä, joista sille on tehty rekisteröintihakemus, sekä päivämäärät, jona hakemukset on toimitettu komissiolle.

2. Kun komissio 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti suoritetun tutkimuksen perusteella katsoo, että tässä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttyvät, se julkaisee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

   a) II osastossa vahvistettua järjestelmää koskevien hakemusten osalta yhtenäisen asiakirjan ja tuote-eritelmän julkaisuviitteet;

   b) III osastossa vahvistettua järjestelmää koskevien hakemusten osalta tuote-eritelmän.

48 artikla

Vastustusmenettely

1. Kahden kuukauden kuluessa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tapahtuneesta julkistamisesta jäsenvaltion tai kolmannen maan viranomaiset taikka luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, voivat esittää komissiolle vastaväitteen.

   Luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet muun kuin hakemuksen vastaanottaneen jäsenvaltion alueelle tai asuvat siellä, voivat esittää vastaväitteen sijoittautumisjäsenvaltioille määräajassa, joka mahdollistaa 1 kohdan mukaisen vastustuksen.

2. Komissio tarkastaa, voidaanko vastaväitteet ottaa tutkittaviksi.

3. Jos vastaväite voidaan ottaa tarkasteltavaksi, komissio kehottaa vastaväitteen esittänyttä viranomaista tai henkilöä sekä hakemuksen esittänyttä viranomaista tai elintä käymään tarvittavia neuvotteluja kohtuullisen ajan, joka on enintään kolme kuukautta.

4. Jos 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkaistuja tietoja on 3 kohdassa tarkoitettujen tarvittavien neuvottelujen seurauksena muutettu huomattavasti, komissio tekee uudestaan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen.

5. Komissiolle 1–4 kohdan mukaisesti lähetettävä vastaväite ja siihen liittyvät asiakirjat on laadittava jollakin unionin virallisella kielellä.

6. Selkeiden vastaväitemenettelyjen ja määräaikojen vahvistamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt vastaväitemenettelyä varten.

49 artikla

Rekisteröintipäätös

1. Jos komissio käytössään olevien tietojen ja 47 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla tehdyn tutkimuksen perusteella katsoo, etteivät rekisteröintiedellytykset täyty, se päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua hylätä hakemuksen.

2. Jos komissiolle ei esitetä 48 artiklan mukaisia vastaväitteitä, jotka voitaisiin ottaa tarkasteltaviksi, se päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua rekisteröidä nimen.

3. Jos komissiolle esitetään vastaväite, joka voidaan ottaa tarkasteltavaksi, se 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tarvittavien neuvottelujen jälkeen ja otettuaan huomioon näiden neuvottelujen tulokset joko

   a) rekisteröi nimen täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua, jos sopimukseen on päästy, ja muuttaa tarvittaessa 47 artiklan 2

kohdan nojalla julkaistuja tietoja edellyttäen, etteivät muutokset ole merkittäviä, tai

b) tekee päätöksen täytäntöönpanosäädöksillä, jos sopimukseen ei ole päästy.

4. Komission rekisteröintisäädökset ja hylkäyspäätökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

50 artikla

Tuote-eritelmän muutokset

1. Ryhmä, jonka oikeutettua etua asia koskee, voi hakea hyväksyntää tuote-eritelmän muutokselle.

Pyynnössä on kuvattava ja perusteltava muutokset, joita pyyntö koskee.

2. Jos muutoksesta seuraa tuote-eritelmään yksi tai useampi muu kuin pieni muutos, muutosta koskeva pyyntö käsitellään 46, 47, 48 ja 49 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jos ehdotetut muutokset sen sijaan ovat pieniä, komissio hyväksyy tai hylkää pyynnön täytäntöönpanosäädöksillä ilman 54 artiklassa tarkoitetun komitean apua. Jos muutos hyväksytään, komissio julkaisee 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Muutosta ei voida pitää pienenä, jos se koskee rekisteröidyn nimen muuttamista tai se lisää toimintarajoituksia sisämarkkinoilla.

3. Muutosta koskevan pyynnön hallinnoinnin helpottamiseksi komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä pienten muutosten määritelmän ja soveltamisalan sekä muutosta koskevan pyynnön muodon ja sisällön.

51 artikla

Peruuttaminen

1. Komissio voi omasta aloitteestaan taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden, joiden oikeutettua etua asia koskee, pyynnöstä peruuttaa täytäntöönpanosäädöksillä suojatun alkuperänimityksen, suojatun maantieteellisen merkinnän tai aidon perinteisen tuotteen rekisteröinnin seuraavissa tapauksissa:

a) tuote-eritelmän edellytysten täyttymistä ei ole varmistettu,

b) aidon perinteisen tuotteen, suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän mukaista tuotetta ei ole saatettu markkinoille vähintään viiteen vuoteen.

Komissio voi rekisteröidyllä nimellä kaupan pidettävän tuotteen tuottajien pyynnöstä peruuttaa tällaista tuotetta vastaavan rekisteröinnin.

2. Selkeiden menettelyjen määrittämiseksi ja sen varmistamiseksi, että kaikilla asianosaisilla on mahdollisuus puolustaa oikeuksiaan ja oikeutettuja etujaan, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä peruuttamista koskevat säännöt.

VI osasto

MENETTELY- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I luku

Menettelysäännöt

52 artikla

Komission toimivalta

Kun valta on siirretty komissiolle, se toimii 53 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, kun kyse on delegoiduista säädöksistä, ja 54 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, kun kyse on täytäntöönpanosäädöksistä, jollei tässä asetuksessa erikseen toisin säädetä.

53 artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa tässä asetuksessa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

   Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

   Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, ilmoittaa asiasta toiselle lainsäätäjälle ja komissiolle viimeistään kuukautta ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.

   Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa pidennetään kahdella kuukaudella.

Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

54 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

[Kun täytäntöönpanosäädöksiä hyväksytään tämän asetuksen nojalla, komissiota avustaa maataloustuotteiden laatupolitiikkakomitea ja asetuksen (EU) N:o [xxxx/yyy] (*täydennetään, kun Euroopan parlamentin ja neuvoston käsittelyssä parhaillaan oleva SEUT-sopimuksen 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu asetus valvontamekanismeista hyväksytään*) 5 artiklaa sovelletaan.]

II luku

Kumoaminen ja loppusäännökset

55 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetukset (EY) N:o 509/2006 ja (EY) N:o 510/2006.

   Asetuksen (EY) N:o 509/2006 1 artiklan 1 kohtaa ja 13 artiklaa sovelletaan kuitenkin edelleen III osaston soveltamisalan ulkopuolelle jääviä tuotteita koskeviin hakemuksiin, jotka komissio on vastaanottanut ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää.

2. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

56 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä […] päivänä […]kuuta […].

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
[…]	*[…]*

LIITE I

Asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet

I. ALKUPERÄNIMITYKSET JA MAANTIETEELLISET MERKINNÄT

– Olut

– suklaa ja siitä saadut tuotteet

– leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet

– kasviuutteista valmistetut juomat

– pastavalmisteet

– suola

– luonnon kumit ja kumihartsit

– sinappitahnat

– heinä

– eteeriset öljyt

– korkki

– kokenilli

– kukat ja koristekasvit

– puuvilla

– villa

– paju

– loukutettu pellava.

II. AIDOT PERINTEISET TUOTTEET

– Valmisateriat

– olut

– suklaa ja siitä saadut tuotteet

– leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet

– kasviuutteista valmistetut juomat

– pastavalmisteet.

LIITE II

Vapaaehtoiset laatuilmaisut

Tuoteluokka (viittaus yhdistettyyn nimikkeistöön)	Vapaaehtoinen laatuilmaisu	Säädös, jossa määritellään ilmaisu ja sen käyttöedellytykset
siipikarjanliha	ruokittu rehulla	Asetuksen (EY) N:o 543/2008 11 artikla
(CN 0207, CN 0210)	laajaperäinen sisäkasvatus	
	vapaa laidun	
	vapaa laidun – perinteinen kasvatustapa	
	vapaa laidun – täydellinen liikkumavapaus	
	teurasikä	
	kasvatuskausi	
munat	tuore	Asetuksen (EY) N:o 589/2008 12 artikla
(CN 0407)		
	ekstra *tai* ekstra tuore	Asetuksen (EY) N:o 589/2008 14 artikla
	munivien kanojen ruokintatavan merkitseminen	Asetuksen (EY) N:o 589/2008 15 artikla
hunaja	kukka- tai kasvialkuperä	Direktiivin 2001/110/EY 2 artikla
(CN 0409)	seudullinen alkuperä	
	alueellinen alkuperä	
	topografinen alkuperä	
	erityiset laatuvaatimukset	
oliiviöljy	ensimmäinen kylmäpuristus	Asetuksen (EY) N:o 1019/2002 5 artikla
(CN 1509)	kylmäerotus	
	happopitoisuus	
	pistävä	
	hedelmäinen: kypsä tai raaka	
	karvas	
	voimakas	
	keskivoimakas	
	mieto	
	tasapainoinen	
	mieto öljy	
maito ja maitotuotteet	perinteinen voi	Asetuksen (EY) N:o 1234/2007, 115 artikla ja liite XV
(CN 04)		
levitettävät rasvat	vähemmän rasvaa	
(CN 0405 ja ex 2106, CN ex 1517,		

CN ex 1517 ja ex 2106)

LIITE III

Asetuksen 55 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vastaavuustaulukko

1. ASETUS (EY) N:O 509/2006

Asetus (EY) N:o 509/2006	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	3 artiklan 6 kohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	3 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	-
2 artiklan 1 kohdan d alakohta	3 artiklan 3 kohta
2 artiklan 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	-
2 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta	46 artiklan 1 kohta
3 artikla	22 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	18 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	18 artiklan 2 kohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	-
4 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	18 artiklan 3 kohta
5 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	39 artiklan 1 kohta ja 40 artiklan 2 kohta
6 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan a alakohta	19 artiklan 2 kohdan a alakohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohta	19 artiklan 2 kohdan b alakohta

6 artiklan 1 kohdan c alakohta	19 artiklan 2 kohdan c alakohta
6 artiklan 1 kohdan d alakohta	-
6 artiklan 1 kohdan e alakohta	19 artiklan 2 kohdan d alakohta
6 artiklan 1 kohdan f alakohta	-
7 artiklan 1 ja 2 kohta	46 artiklan 1 kohta
7 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta	20 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
7 artiklan 3 kohdan c alakohta	-
7 artiklan 3 kohdan d alakohta	-
7 artiklan 4 kohta	46 artiklan 2 kohta
7 artiklan 5 kohta	46 artiklan 3 kohta
7 artiklan 6 kohdan a–c alakohta	46 artiklan 4 kohta
7 artiklan 6 kohdan d alakohta	20 artiklan 2 kohta
7 artiklan 7 kohta	46 artiklan 5 kohta
7 artiklan 8 kohta	46 artiklan 6 kohta
8 artiklan 1 kohta	47 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	47 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta
8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	49 artiklan 1 kohta
9 artiklan 1 ja 2 kohta	48 artiklan 1 kohta
9 artiklan 3 kohta	21 artiklan 1 ja 2 kohta
9 artiklan 4 kohta	49 artiklan 2 kohta
9 artiklan 5 kohta	49 artiklan 3 ja 4 kohta
9 artiklan 6 kohta	48 artiklan 5 kohta
10 artikla	51 artikla
11 artikla	50 artikla

12 artikla	23 artikla
13 artiklan 1 kohta	-
13 artiklan 2 kohta	23 artiklan 1 kohta
13 artiklan 3 kohta	-
14 artiklan 1 kohta	33 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	43 artiklan 1 kohta
14 artiklan 3 kohta	34 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
15 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	33 artiklan 3 kohdan a alakohta ja 34 artiklan 1 kohta
15 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	36 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	34 artiklan 2 kohta
15 artiklan 3 kohta	36 artiklan 2 kohta
15 artiklan 4 kohta	33 artiklan 2 kohta
16 artikla	-
17 artiklan 1 ja 2 kohta	24 artiklan 1 kohta
17 artiklan 3 kohta	24 artiklan 2 kohta
18 artikla	54 artikla
19 artiklan 1 kohdan a alakohta	19 artiklan 3 kohta
19 artiklan 1 kohdan b alakohta	46 artiklan 8 kohta
19 artiklan 1 kohdan c alakohta	46 artiklan 8 kohta
19 artiklan 1 kohdan d alakohta	22 artiklan 2 kohta
19 artiklan 1 kohdan e alakohta 19 artiklan 1 kohdan f alakohta	21 artiklan 3 kohta 51 artiklan 2 kohta
19 artiklan 1 kohdan g alakohta	23 artiklan 5 kohta
19 artiklan 1 kohdan h alakohta	50 artiklan 3 kohta
19 artiklan 1 kohdan i alakohta	-

19 artiklan 2 kohta	25 artiklan 1 kohta
19 artiklan 3 kohdan a alakohta	-
19 artiklan 3 kohdan b alakohta	25 artiklan 2 kohta
20 artikla	44 artikla
21 artikla	55 artikla
22 artikla	56 artikla
Liite I	Liite I

2. ASETUS (EY) N:O 510/2006

Asetus (EY) N:o 510/2006	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta ja 2 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artikla	5 artikla
3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta	38 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
3 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	6 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
4 artikla	7 artikla
5 artiklan 1 kohta	3 artiklan 3 kohta ja 46 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	46 artiklan 1 kohta
5 artiklan 3 kohta	8 artiklan 1 kohta
5 artiklan 4 kohta	46 artiklan 2 kohta
5 artiklan 5 kohta	46 artiklan 3 kohta
5 artiklan 6 kohta	9 artikla ja 15 artiklan 3 kohta
5 artiklan 7 kohta	8 artiklan 2 kohta
5 artiklan 8 kohta	-
5 artiklan 9 kohta	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 10 kohta	46 artiklan 6 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	47 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	47 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta
6 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	49 artiklan 1 kohta
7 artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 2 kohta	48 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 3 kohta	10 artikla

7 artiklan 4 kohta	49 artiklan 2 kohta ja 49 artiklan 4 kohta
7 artiklan 5 kohta	49 artiklan 3 ja 4 kohta ja 48 artiklan 4 kohta
7 artiklan 6 kohta	11 artikla
7 artiklan 7 kohta	48 artiklan 5 kohta
8 artikla	12 artikla
9 artikla	50 artikla
10 artiklan 1 kohta	33 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	43 artiklan 1 kohta
10 artiklan 3 kohta	34 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	33 artiklan 3 kohdan a alakohta ja 34 artiklan 1 kohta
11 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	36 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta	34 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohta	36 artiklan 2 kohta
11 artiklan 4 kohta	33 artiklan 2 kohta
12 artikla	51 artikla
13 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
13 artiklan 3 kohta	15 artiklan 1 kohta
13 artiklan 4 kohta	15 artiklan 2 kohta
14 artikla	14 artikla
15 artikla	54 artikla
16 artiklan a alakohta	5 artiklan 3 kohta
16 artiklan b alakohta	7 artiklan 3 kohta
16 artiklan c alakohta	46 artiklan 7 kohta
16 artiklan d alakohta	46 artiklan 8 kohta
16 artiklan e alakohta	-
16 artiklan f alakohta	48 artiklan 6 kohta
16 artiklan g alakohta	12 artiklan 5 kohta

16 artiklan h alakohta	50 artiklan 3 kohta
16 artiklan i alakohta	11 artiklan 4 kohta
16 artiklan j alakohta	-
16 artiklan k alakohta	51 artiklan 2 kohta
17 artikla	16 artikla
18 artikla	44 artikla
19 artikla	55 artikla
20 artikla	56 artikla
Liite I ja liite II	Liite I

RAHOITUSSELVITYS					CM/JGS/tm/10/717666 Rev1 6.0.2010.1
					PÄIVÄYS: 24/11/2010
1.	BUDJETTIKOHTA: 05 04 05 02				MÄÄRÄRAHAT: MM 22.5 milj. euroa MSM 9 milj. euroa
2.	TOIMENPITEEN NIMI: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden laatujärjestelmistä				
3.	OIKEUSPERUSTA: Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohta				
4.	TAVOITTEET: Ottaa käyttöön johdonmukainen maataloustuotteiden laatupolitiikka, jonka tavoitteena on auttaa viljelijöitä välittämään kuluttajille parempaa tietoa maataloustuotteiden laadusta, ominaispiirteistä ja ominaisuuksista.				
5.	VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON	12 KUUKAUDEN JAKSO (milj. euroa)	KULUVA VARAINHOITOVUOSI 2010 (milj. euroa)	SEURAAVA VARAINHOITO VUOSI 2011 (milj. euroa)	
5.0	MENOT - EU:N TALOUSARVIOSTA (TUET/INTERVENTIOT) - KANSALLISISTA TALOUSARVIOISTA - MUISTA LÄHTEISTÄ	MM 0,150 MSM 0,150	-	-	
5.1	TULOT - EU:N OMAT VARAT (MAKSUT/TULLIT) - KANSALLISELLA TASOLLA		-	-	
		2012	2013	2014	2015
5.0.1	MENOARVIO	MM 0,110 MSM 0,110	MM 0,150 MSM 0,150	MM 0,150 MSM 0,150	MM 0,150 MSM 0,150
5.1.1	TULOARVIO				
5.2	LASKUTAPA:				
6.0	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION KYSEISEEN LUKUUN OTETUISTA MÄÄRÄRAHOISTA				KYLLÄ/ ~~EI~~
6.1	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION LUKUJEN VÄLISILLÄ SIIRROILLA				KYLLÄ/ ~~EI~~
6.2	LISÄTALOUSARVION TARVE				~~KYLLÄ~~/ EI
6.3	MYÖHEMPIIN TALOUSARVIOIHIN OTETTAVAT MÄÄRÄRAHAT				KYLLÄ/ ~~EI~~
HUOMAUTUKSIA: Alkuperäinen arvio 46 artiklan 3 kohdan mukaisissa toimenpiteissä erityisesti tunnusten, merkintöjen ja lyhenteiden rekisteröimiseen ja suojaamiseen kolmansissa maissa tarvittavista määrärahoista on 110 000 euroa vuonna 2012 ja 150 000 euroa vuosittain vuodesta 2013 eteenpäin. Vuosina 2014 ja 2015 rahoitus riippuu määrärahojen saatavuudesta näinä vuosina.					